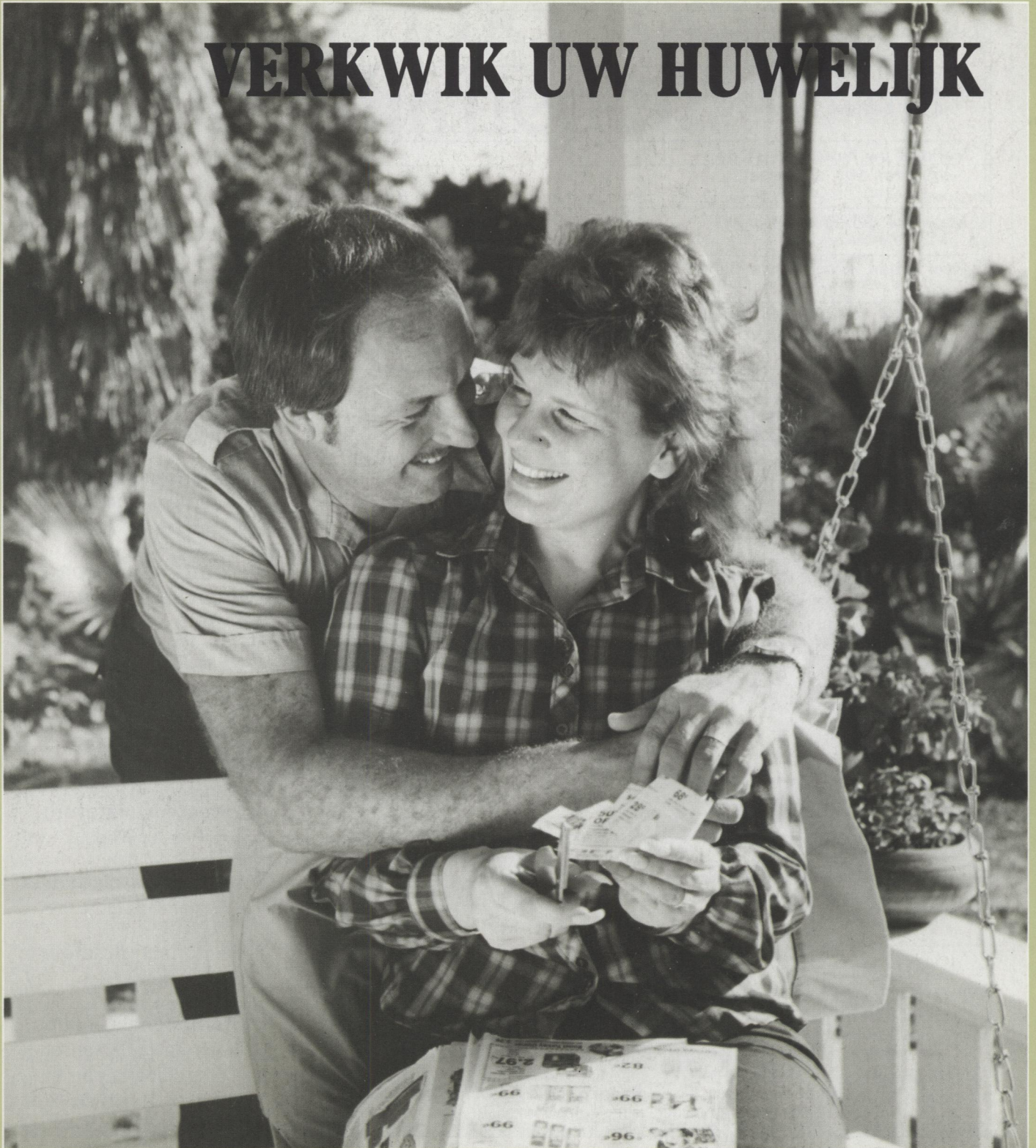

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

VERKWIK UW HUWELIJK

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 10

DECEMBER 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Waar bevinden wij ons NU in de bijbelse profetieën?	2
Verkwik uw huwelijk met de vruchten van de Geest	4
Maak uw gebeden effectief!	8
Bent u een toerist in de Bijbel?	10
Ministudie: Waarom wij Gods heilige Geest nodig hebben	11
Waarom moet de mens lijden?	13
Sport: meer dan een spelletje	16
Tussen haakjes . . . Tieners en drank Waar toe misbruik kan leiden	19

VOORPAGINA: Wordt uw huwelijk beter of alleen maar bitter? Het gebruik van Gods heilige Geest zal u een degelijke, positieve, vreugdevolle relatie geven. Lees „Verkwik uw Huwelijk met de Vruchten van de Geest” dat op pagina 4 begint. Foto G.A. Belluche Jr.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold W. Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling

Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK VAN

Herbert Armstrong

WAAROM beproevingen en moeilijkheden?

Heeft u problemen, moeilijkheden en zorgen?

Sommige mensen schijnen te denken dat het volk van *God* geen beproevingen of testen ondergaat maar gezegend wordt met een voortdurend gemakkelijk leventje.

Als degene die voor de leiding van dit grote, belangrijke en altijd groeiende werk van *God* persoonlijk verantwoordelijk is, heb ik het geen gemakkelijke, zorgeloze weg gevonden. Ik heb het hoofd moeten bieden aan herhaaldelijke beproevingen, problemen en testen.

Er hebben zich ernstige crises voorgedaan. Er was sprake van ware vervolging. Men heeft mij opzettelijk op een kwaadaardige, leugenachtige en gewetenloze manier in een kwaad daglicht gesteld. Eén vijand liet een lijst met 20 punten verspreiden, waarvan hij beweerde dat ik ze geloofde en onderwees — en ik geloofde en onderwees er niet een van.

In dit werk van *God* is er bedrieglijke, boosaardige en meedogenloze tegenstand geweest. Er moesten herhaaldelijk hindernissen overwonnen worden. Problemen vragen voortdurend om een oplossing. Het vereiste een standvastig geloof, volharding, vastberadenheid, voortdurend gebed om leiding en vertrouwen op *God* zowel voor instructies als bescherming.

Zegt de *Bijbel* dat ware christenen, die door *God* worden gebruikt, een rustig leven zullen hebben?

Leidden de mannen van *God*, wier leven *God* behaagde, zoals in de *Bijbel* is opgetekend, alleen maar een gemakkelijk leven, of ondervonden zij steeds allerlei beproevingen, testen en moeilijkheden, zodat zij voortdurend gedwongen waren tot *God* om bevrijding te roepen? En **WAAROM?** Luister naar *Gods* eigen instructie:

„TALRIJK zijn de rampen van de *rechtvaardige*, maar uit die alle redt hem de Here” (Ps. 34:20).

„Want ik was afgunstig op de hoogmoedigen, toen ik de voorspoed der goddelozen zag... in de kwelling der stervelingen delen zij niet... Zie, zo zijn de goddelozen, altijd onbezorgd vermeerderen zij het bezit... De ganse dag word ik geplaagd, mijn bestraffing is er elke morgen” (Ps. 73:3-14).

„Door *vele verdrukkingen* [moeten wij] het *Koninkrijk Gods*... binnengaan” (Hand. 14:22).

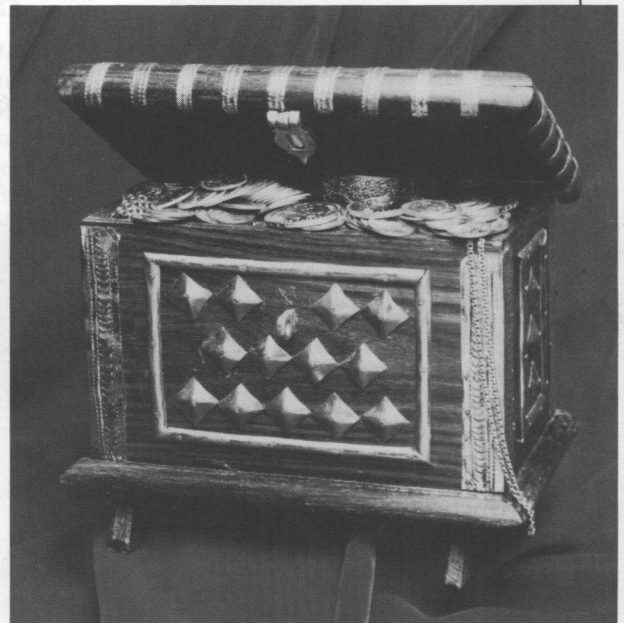
„Trouwens, *allen*, die in *Christus Jezus* godvruchtig willen leven, *zullen vervolgd worden*” (2 Tim. 3:12).

„Indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen” (2 Tim. 2:12).

„Want gelijk het *lijden* van *Christus* overvloedig over ons komt, zo valt ons door *Christus* ook overvloedig vertroosting ten deel. *Worden*

wij verdrukt, het is u tot troost en heil... die zijn kracht toont in het *doorstaan van hetzelfde lijden, dat ook wij ondergaan*” (2 Kor. 1:5-6).

Maar is *God* oneerlijk? Haat Hij christenen en straft Hij hen, terwijl Hij de goddelozen liefheeft en hen zegent? *Helemaal niet!* De beproevingen die een christen moet verdra-

Kostbaarder dan goud: onvervalst geloof in *God* is onvervangbaar in het leven van een christen. Dit geloof wordt teweeggebracht door beproevingen, die ons op *Gods Koninkrijk* voorbereiden.

gen, zijn voor een groot doel. Want deze beproevingen vormen het middel om karakter te versterken — om goede, oprechte en sterke christenen te ontwikkelen.

God zegent de goddelozen niet (Zie verder pagina 21)

Waar bevinden wij ons NU in de bijbelse profetieën?

*Hongersnood in Afrika toont waar
wij ons nu in de reeks van gepro-
feteerde gebeurtenissen bevinden.*

Herman L. Hoeh

Slechts een paar dagen voordat Hij gekruisigd werd, haalde Jezus de reeks van gebeurtenissen die het einde van dit tijdperk vormen en de wereld van morgen binnenleiden, naar voren.

„Ziet toe, dat niemand u verleide!”, waarschuwde Hij in Mattheüs 24:4-5. „Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij

zullen velen verleiden. Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen", vervolgde Hij. „Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet" (vers 6).

Nog niet? Natuurlijk niet!

De wereld op dit ogenblik!

Nooit eerder hebben zoveel verwarrende religieuze en politieke geluiden zo'n effect op de wereld gehad als in deze tijd van de massamedia.

En vanaf 1917 werd de wereld geconfronteerd met een aanhoudende periode van de ene burgeroorlog en revolutie na de andere, om maar niet te spreken van twee wereldoorlogen.

„Maar het einde is het nog niet", zei Jezus. „Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk". Dit betekent dat religieuze, politieke en economische conflicten zullen aanhouden.

„En er zullen zijn *hongersnoden*, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten" (vers 7-8; *Statenvert.*).

Wat was het gevolg van valse religieuze, sociale en politieke ideeën? Burgeroorlogen en revolutie, naties die elkaar bestrijden!

En wat is het resultaat, dat wij nu op grotere schaal beginnen te zien, van burgeroorlogen, revolutie en terrorisme? Een oplossing voor menselijke problemen? De schepping van een betere wereld? Helemaal niet.

In plaats daarvan is de agrarische produktie in landen die door burgerlijke ongeregeldeheden zijn verscheurd, ingestort, in het bijzonder in Afrika en delen van Zuidoost-Azië. Vaak kan voedsel niet veilig worden vervoerd van de plaats waar het wordt geproduceerd naar de plaats waar er de meeste behoefte aan is. Of voedsel wordt van een reeds hongerige plattelandsbevolking afgenomen om de bevolking van steden te voeden teneinde meer revolutie te voorkomen. Veranderende weerpatronen en droogten verergeren de zaak nog.

Maar deze reeks van gebeurtenissen die Jezus beschreef, is eerder in de geschiedenis voorgekomen, vanaf de eerste eeuw na Christus. Zoals dat met vele bijbelse profetieën het

geval is, vond de eerste vervulling geleidelijk plaats, over een periode van vele eeuwen, en bereikte in de Middeleeuwen een hoogtepunt in pestepidemieën en 1260 jaar van religieuze vervolgingen (Openb. 12:6).

In deze laatste fase van de moderne beschaving echter gaan dezelfde profetieën opnieuw, veel sneller achter elkaar, in vervulling, wat culmineert in drieënehalf jaar vervolging en wereldomvattend lijden (vers 14), waarop God in de menselijke aangelegenheden zal ingrijpen teneinde ons vrede te brengen.

Dus waar bevinden wij ons *nu* in deze tweede en laatste vervulling van Jezus' profetie? Wij zijn de periode van „*hongersnoden* . . . in verscheidene plaatsen" binnengetrepen! De situatie kan door menselijke pogingen alleen niet worden veranderd.

Verskillende schrijvers uit de jaren zestig dachten, dat de huidige situatie zich sneller zou ontwikkelen. Dat dachten wij ook! En dit geldt ook voor de auteurs van het boek *Famine — 1975!*

In dit boek, dat in 1967 werd uitgegeven, voorspellen de auteurs William en Paul Paddock „een specifiek jaartal, 1975, waarin de nieuwe crisis zich in haar hele ontzagwekkende betekenis zal voordoen". William Paddock volgde een speciale opleiding in agronomie, plantenpathologie en in tropische landbouw. Hij noch wij voorzagen echter ten volle het uitstel van een heel decennium, ten gevolge van twee gebeurtenissen: de Groene Revolutie in de landbouw en de uitwerking van abortus in de gehele wereld.

Kenner van de wereldbevolking, ook die van de Verenigde Naties, hadden niet verwacht, dat de wereldbevolking tot het jaar 1986 nodig zou hebben om tot de vijf miljard te stijgen. Zie echter hoe snel de bevolking zich op dit ogenblik, zelfs met abortus, vermenigvuldigt.

In 1830 haalde de wereldbevolking voor het eerst de één miljard. Honderd jaar later, in 1930, bedroeg het aantal twee miljard. In 1960, slechts 30 jaar later, bedroeg het aantal drie miljard. Vijftien jaar later, in 1975, was dit vier miljard. In de loop van volgend jaar, in 1986, zal de wereldbevolking de vijf miljard bereiken, en men voorspelt dat zij over negen jaar —

tegen 1995 — rond de zes miljard zal bedragen.

De Groene Revolutie in de landbouw in combinatie met de explosie in het aantal abortussen heeft dit geometrische tempo van de bevolkingsaanwas in stand gehouden, maar alleen over een iets langere periode. Wij bevinden ons echter in een kritieke fase.

Revolutionaire twisten escaleren; er is geen nieuwe doorbraak in de Groene Revolutie ophanden; de arme landen die het dringendst voedsel nodig hebben, kunnen zich niet veroorloven het in voldoende hoeveelheden te kopen, en de Europese en engeltalige landen met voedseloverschotten worden bijgevolg met economische crises in de landbouw geconfronteerd.

Honger, hongersnoden en failliete boeren in de industriële wereld staan nu volop in het wereldnieuws. Deze reeks gebeurtenissen kan niet gekenterd worden, tenzij er een einde komt aan het egoïsme en de zelfrechtvaardiging onder de volkeren.

Wat nu?

Zoals altijd is er een oorzaak voor elk gevolg. En dus zal er tegelijk met het verspreiden van honger en dood onvermijdelijk een toename van epidemieën plaatsvinden, zowel in landen waar hongersnood en droogte voorkomen als in landen waar vluchtelingen een onderkomen zoeken.

Men heeft grote vorderingen gemaakt op medisch gebied om het verspreiden van ziekten te voorkomen. Ook dit is een soort revolutie die het jaar waarin epidemieën een wereldwijd gevaar worden, kan uitstellen. Maar de kosten van medische doorbraken zijn niet gering.

Wie zal de toenemende medische behoeften van de vluchtelingen betalen? Zal de geneeskunde met dezelfde kostenfactor waarmee de boeren in de rijkere landen te kampen hebben, geconfronteerd worden? De mensen die het dringendst voeding en gezondheidszorg nodig hebben, en die aan speciaal onderwijs in hygiëne en voeding behoefte hebben, kunnen zich het minst veroorloven!

Wij bevinden ons op een kritiek tijdstip in de reeks gebeurtenissen die Jezus opsomde. Er zijn nu hongersnoden. Pestilentiën volgen! □

Verscheidene jaren geleden keek ik in de ogen van een gekwelde man en vrouw. Ik deed mijn uiterste best hun te laten zien hoe zij hun huwelijk konden redden.

Zij luisterden terwijl ik hun onderwees hoe zij elkaar moesten liefhebben. Ja, zij *luisterden* — week na week, maand na maand, preek na preek — maar zij *deden* het niet! Hun huwelijk werd niet beter, alleen maar bitter.

Dit huwelijk mislukte, en eindigde in de pijn en het verdriet van echtscheiding. Maar waarom mislukte het? En waarom is misschien uw huwelijk niet zo gelukkig als het zou moeten zijn?

Er is in menig huwelijk een ontbrekende dimensie — een dimensie die miljoenen over het hoofd zien. Zonder deze essentiële sleutel zal alles wat u probeert om uw huwelijk te verbeteren, vergeefs zijn. Zonder dit ingrediënt bereiken huwelijken gewoonweg nooit het niveau van pure vreugde dat ze zouden moeten bereiken.

Wat is dit ingrediënt? De ontbrekende dimensie in huwelijksgeluk is de heilige Geest!

Bent u verrast? Huwelijkspartners moeten de heilige Geest *gebruiken*, niet alleen maar *bezitten*. Er is een groot verschil tussen die twee. Wij denken misschien aan het gebruiken van de kracht van Gods heilige Geest om persoonlijke zonden te overwinnen, terwijl wij nalaten deze Geest te gebruiken voor het overwinnen van een van de grootste en persoonlijkste zonden van allemaal — een ongelukkig huwelijk.

Verkwik uw Huwelijk met de Vruchten van de Geest

Wordt uw huwelijk bitter in plaats van beter? Elk echtpaar behoort de informatie in dit belangrijke artikel te lezen en toe te passen.

Earl H. Williams

De boom des levens — vrucht voor het huwelijk

De Almachtige God schiep de goddelijke instelling van het huwelijk en verleende toegang tot deze essentiële sleutel van huwelijksgeluk. Laten wij naar het eerste huwelijk teruggaan en zien wat wij ervan kunnen leren.

God zei in Genesis 2:18: „Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.” Adam was eenzaam. Hij keek zelfs onder de dieren naar een partner uit, maar hij vond er geen (vers 20).

Daarop liet God Adam in slaap vallen, nam een van zijn ribben en maakte een vrouw, Eva (vers 21-22). Toen Adam wakker werd, stelde God Eva aan hem voor.

Wat was Adams reactie? Was het het kalme, koele en bedaarde: „Dit is

nu eindelijk been van mijn gebeente”, dat de meeste bijbelvertalingen geven (vers 23)? Nee! Het oorspronkelijke hebreeuwse woord voor „nu” is *pa'am*. De betekenis hiervan is veel sterker dan een achteloos „nu”.

Pa'am betekent „aansporen” of „ontroeren”. En Adam werd ontroerd bij het zien van Eva. Hij dacht dat Eva alles was wat hij nodig had om gelukkig te zijn, dat zij het antwoord op al zijn problemen was.

Maar God wist wel beter. De mens kan niet alleen door zijn partner leven, maar door de Geest van God. Dus God trad in hun leven binnen en verrichte de eerste huwelijksceremonie. Dit was niet slechts voor de buitenkant, maar het was ook een voorbeeld voor alle toekomstige echtparen.

God verbond hen in de echt, want alleen het feit dat God in hen zou

leven (door middel van de heilige Geest), had waar huwelijksgeluk te weeg kunnen brengen. Het is God in een huwelijk, in het leven van de man en de vrouw, die hen in oneindig huwelijksgeluk samenvoegt (Matth. 19:6).

Helaas verwierpen Adam en Eva God in hun huwelijk. Hoe, vraagt u? Door de boom des levens te verwerpen, die Gods weg van *geven* vertegenwoordigde, die alleen door middel van de heilige Geest in ons kan wonen.

Hadden Adam en Eva de boom des levens gekozen, dan zou hun huwelijk zijn gezegend met alle zoete, liefde-gevende en kostelijke vruchten van de Geest. Zij kozen echter de boom der kennis van goed en kwaad, die de weg van *nemen* vertegenwoordigde, de weg die naar verdriet leidt. Deze boom vervulde hun huwelijk met de bittere, bijtende en verdorde werken van het vlees (Gal. 5:19-21).

Met God buiten hun leven werd het huwelijk van Adam en Eva een voortdurend nemen en gebruiken van elkaar. Door de weg van nemen te

volgen verloren zij hun mooie woonplaats in Eden (Gen. 3).

Hoe staat het met uw huwelijk? Welke boom bloeit er in uw huwelijksleven? Het antwoord ligt in de smaak ervan: zoet of bitter. U kunt het beoordelen. Ongetwijfeld wil een ieder van ons dat ons huwelijk zoeter wordt, maar hoe bevorderen wij de vruchten van de Geest in ons huwelijk?

Bekering: de sleutel tot de boom

Waarom verwierpen Adam en Eva de boom des levens? Waarom verwerpen de mensen hem vandaag? Wegens hun onbekeerlijke en onbuigzame houding jegens hun Schepper-God.

Bekering is de sleutel die de boom des levens en al zijn prachtige vruchten ontsluit. Bekering betekent verandering. Het betekent omkeren en de andere kant opgaan. Maar om te kunnen veranderen moet u een volledig overwonnen en onderworpen geest hebben. Het zelf en zelfzuchtige wensen moeten worden verwijderd, want zelfzuchtigheid is de grootste vernietiger van huwelijksgeluk.

De apostel Paulus bekeerde zich en gaf zijn leven volledig aan God over. Hij bracht zijn vleeselijke geest met zijn ego en zelfzuchtige wegen ter dood. Over zijn leven schrijft hij: „Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij” (Gal. 2:20).

Bekering — de dood van iemands zelfzuchtige weg en een totale overgave aan God — is de enige weg naar de boom des levens. Opdat God door middel van de heilige Geest in u kan wonen moet u uw zelf volledig voor God verwijderen. Er is in u niet genoeg plaats voor zowel u als God. Iemand moet gaan — laat het het vleeselijke u zijn.

Doe zoals de apostel Petrus gebood: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38).

Bekering van het zelf en zelfzuchtige wensen moet een voortdurend proces zijn. Soms beschouwen wij bekering eerder als een toestand dan als een proces. Bekering van het zelf vereist waakzaamheid van seconde-op-seconde en gedachte-na-gedachte. Wij moeten elke gedachte aan een nauwkeurig onderzoek onderwerpen, en als de gedachte zelfzuchtig is, moet zij worden vernietigd (2 Kor. 10:5). Hoe, vraagt u? Door haar te vervangen door een overeenkomstige onzelfzuchtige gedachte.

Wij moeten ons bekeren — ons aan God overgeven en ons eigen zelf uit de weg ruimen — en de boom des levens zal door middel van de kracht van Gods Geest in ons bloeien. Dan en alleen dan zijn wij in staat geluk aan onze partner te geven.

Laten wij nu eens kijken naar de vruchten van de Geest die uw huwelijk zullen verkwikken. Zij staan voor ons genoteerd in Galaten 5:22.

Gods goddelijke liefde

De eerste vrucht van de Geest die in Galaten 5:22 wordt genoemd is *liefde*. Liefde zou eerder als een

rank dan als een vrucht kunnen worden beschouwd, het is het kanaal waarlangs alle vruchten worden gegeven.

En wat is liefde? Liefde is niet een gevoel of emotie. Het is ook niet het gevoel dat uw partner u geeft. Liefde is geven. Liefde is een bewuste, weloverwogen geëngageerdheid om aan uw partner te geven, zelfs al denkt u misschien dat hij of zij het niet verdient, en zonder dat u iets terugverwacht.

Dit soort liefde is bovennatuurlijk. Zij inspireert een waarlijk bekeerde en van de Geest vervulde persoon tot onvoorwaardelijk geven. Deze soort liefde komt uitsluitend van God, en Hij geeft die aan ons om die door middel van de kracht van zijn Geest aan onze partner te geven (Rom. 5:5).

Jezus zei tot de zelfzuchtige Farizeeën: „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Matth. 19:19). Jezus wist dat de enige manier waardoor zij konden begrijpen wat liefde is, was door naar het zelf te verwijzen.

Vleselijk gezien hebben wij alleen onszelf lief — onze partner hebben wij niet lief, behalve op een menselijke, zelfzuchtige, misschien slechts sentimentele manier. Dus wie zal onze partner liefhebben — wie zal aan onze vrouw of man de verrukkelijke vruchten van de Geest geven? God in ons! Alleen God in ons kan ware liefde aan onze partner geven.

Merk op dat wij de vruchten van de Geest aan onze partner *geven*. In ons huwelijk moeten wij een soort boom des levens zijn. Hebt u ooit een boom zijn eigen vruchten zien eten? Natuurlijk niet. Een boom geeft zijn vruchten aan anderen om te eten en ervan te genieten. De vruchten van de Geest, die door middel van de kracht van de heilige Geest van ons uitgaan, zijn voor onze partner om ervan te genieten.

„De vrucht des rechtvaardigen is een boom des levens” (Spr. 11:30).

Blijdschap of vreugde is de gelukkige vrucht. Deze vrucht verkwikt uw gehele huwelijk. Vreugde is te omschrijven als een positieve, op-

wekkende houding van geluk in weerwil van omstandigheden — ja, er is zelfs vreugde wanneer men tegenover problemen staat. Dit vereist de constante kracht van de heilige Geest, geen onbestendige emotie.

Onze vleselijke, zelfzuchtige geest wordt automatisch prikkelbaar en negatief wanneer het ons niet mee zit. Onze partner ontvangt dan de bittere vrucht van verdriet in plaats van de zoete vrucht van vreugde, en ons gehele huwelijk verbittert.

Op het moment waarop wij gevaar worden dat onze geest negatief wordt, moeten wij ons bekeren, door deze gedachten uit onze geest te bannen. Vervolgens moeten wij God vragen ons te inspireren met een positieve houding ten opzichte van het probleem. Vreugde is erg aanstekelijk. Laat uw vreugde stralen en uw huwelijk en gezin vervullen.

Vrede is de wondervrucht die harmonie teweegbrengt. Wanneer wij onze partner de vrucht van vrede geven, wordt onze verhouding vredig en coöperatief.

Vrede betekent niet noodzakelijkerwijs de afwezigheid van problemen. Het is het vermogen om die problemen op te lossen.

Van nature zijn wij niet vreedzaam. Paulus zei dat wij vanuit onszelf de weg naar vrede zelfs niet kennen (Rom. 3:17). Vraag God u te tonen hoe onvreedzaam u werkelijk bent, en Hij zal u tonen hoe het streven naar „uw zin krijgen” strijd aanmoedigt. U zult zien hoe u de vrede vaak hebt verstoord door liever te willen nemen dan te geven.

Wanneer God ons eenmaal getoond heeft hoe twistziek wij zijn, moeten wij ons bekeren.

Laten wij ons onderwerpen aan Gods vreedzame Geest door Gods geïnspireerde gedachten van vrede in daden om te zetten. Geef uw partner dat „zacht[e] antwoord”, dat „de grimmigheid [afkeert]” (Spr. 15:1). „Overwin het kwade door het goede” (Rom. 12:21). Er zijn altijd twee mensen nodig om ruzie te maken, maar er is er slechts één no-

dig om de vrucht van vrede te geven. Laat uw partner van de vrucht van vrede eten en laat die vrede, die „alle [menselijke] verstand te boven gaat” (Filipp. 4:7) uw huwelijk vervullen.

Lankmoedigheid is de vrucht die nooit bederft. Dit is een vrucht waarvan wij nooit genoeg kunnen geven, en hij is lange, lange tijd houdbaar. Deze vrucht wordt ook wel geduld genoemd. Uw partner kan altijd geduld van u gebruiken, en omgekeerd geldt dit ook.

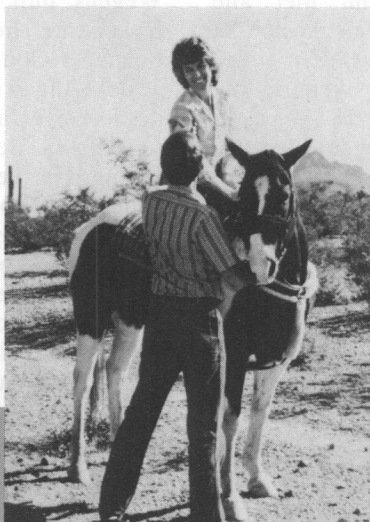
Aan lankmoedigheid en geduld schijnt in veel huwelijken echter een tekort te zijn. Echtgenoten kunnen gemakkelijk opvliegend tegen elkaar worden, vooral wanneer onze partner ons niet tevreden stelt wanneer en zoals wij dit van hem of haar verwachten. Plotseling sist onze lont en ontploffen wij, of wij zijn humeurig en ontevreden omdat onze partner niet snel genoeg verandert — niet snel genoeg groeit op de manier waarop wij dat willen.

Bekeer u van uw lichtgeraakte en zelfvoldane houding, en waak voortaan over uw gedachten. Wanneer u gewaar wordt dat door de onvolkomenheden en fouten van uw partner uw lont vlam begint te vatten, trap hem dan uit voordat u ontploft. U hebt zelf een paar onvolkomenheden. Onderwerp u aan Gods Geest van lankmoedigheid en geduld. Paulus predikte dat ware liefde „alles verdraagt” (1 Kor. 13:7).

Vriendelijkheid karakteriseert de subtiële aard van onze volgende vrucht. Haar vrucht is zacht en teer. Wat is vriendelijkheid? Vriendelijkheid is een verfijnde gevoeligheid voor de behoeften van onze partner. Na de behoefte te hebben waargenomen voorziet vriendelijkheid met liefdevolle zorg in de behoefte.

Uw partner heeft Gods vriendelijkheid echt van u nodig. Uw partner zal zich veilig en sterk voelen in uw liefde.

Deze satanische, sadistische maatschappij heeft veel mannen en vrouwen van hun „natuurlijke liefde” beroofd (2 Tim. 3:3; *Statenvert.*).

Tegenwoordig wordt vriendelijkheid aan zwakheid gelijkgesteld, maar de waarheid is dat ons huwelijk kan worden verzwakt door gebrek aan vriendelijkheid. Onderzoek uw eigen natuur. Bent u vriendelijk of hardvochtig voor uw partner? Het is beter om het eens, als u het werkelijk wilt weten, aan uw partner te vragen. Het is tijd voor u om te veranderen — om u te bekeeren en het oude, koude u te begraven. Stimuleer het nieuwe, zorgzame en vriendelijke kind van God in u (Rom. 6:4-5).

Goedheid is de grootste vrucht van allemaal. Goedheid zal de honger naar liefde van onze partner als niets anders vullen en stillen. Goedheid betekent groothartig te zijn. Het is geven aan en bezig zijn voor onze partner zonder enige terughoudendheid.

Wat hebt u de laatste tijd voor uw partner gedaan? Niet zoveel als u had kunnen doen, wees eerlijk.

Vleselijk gezien zoekt u naar wat uw partner voor u kan doen. Heb berouw van uw houding van eigenbelang. Sta op en doe het zelf, en terwijl u ermee bezig bent, doe dan ook iets voor uw partner.

Liefde is wat u doet, niet alleen maar iets wat u zegt of „voelt”. Als u uw wil overgeeft, zal God daden van goedheid voor uw partner inspireren.

Trouw — deze vrucht schenkt zelfvertrouwen en inspiratie aan onze partner. Trouw betekent toewijding en loyaliteit, maar meer nog dan dat betekent trouw geruststelling en bemoediging geven.

Hoeveel vruchten van trouw hebt u gegeven? Bent u trouw aan uw enige partner? „Natuurlijk”, zegt u. Maar hoe is het met uw gedachten? Dwalen die naar anderen? De Almachtige God zegt dat zelfs een ontrouwe gedachte overspel is (Matth. 5:28). Wanneer deze begerige gedachten in u opkomen, bekeer u er dan van door ze te verwijderen en ze door aangename gedachten over uw eigen partner te vervangen.

Hoe staat het met bemoediging? Inspireert u uw partner met vertrouwen en moed? Bouwt u op of breekt u af? Het is zo gemakkelijk om kritiek te hebben en een gebrek te ontdekken. Laat de vrucht van uw tong bemoediging en lof zijn. Zoek naar het goede en positieve in uw partner.

Wanneer uw partner in de put zit, geef dan de bemoedigende vrucht van trouw om op te bouwen. Wanneer hij of zij wil opgeven, geef dan de zekere vrucht van trouw om uw partner te helpen doorgaan.

Zachtmoedigheid is een grote vrucht in een kleine verpakking. Zachtmoedigheid is de kleinste maar tevens de sterkste vrucht van allemaal. Zachtmoedigheid is de geest van nederigheid. Een werkelijk zachtmoedige partner is zich van zijn of haar nietigheid tegenover de Almachtige God bewust. Een zachtmoedige partner zal „de ander uitnemender dan zichzelf [achten]” (Filipp. 2:3).

Hoe is uw houding? Meent u dat u beter bent dan uw partner? Wat laten uw daden zien? Als uw houding hoogmoedig of superieur is geweest, is het nu tijd om te veranderen. Het is nu tijd uzelf voor God en uw partner te vernederen. Laat uw koppige trots een gelukkig huwelijk niet in de weg staan.

Mannen, geef toe aan Gods Geest als deze u ertoe leidt uw vrouw boven uzelf te plaatsen. Zij is niet minder dan u. God schiep zowel de man als de vrouw naar zijn beeld (Gen. 1:27).

Maar, denkt u misschien, noemde Petrus vrouwen niet „brozer vaatwerk”? Inderdaad, maar niet in de zin die u misschien denkt. In 1 Petrus 3:7 schreef Petrus: „... mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer”.

Merk op dat Petrus het woord *eer* gebruikte. Dit woord geeft het gehele vers iets positiefs. Petrus spreekt over een structureel brozer vat dat achting geniet en waarde heeft. De vrouw zou met een fijn maar fraai stuk Steubenkristal kunnen worden vergeleken. Fijn kristal zet u in een vitrine. U bewijst het eer.

Structureel gezien zou de man met een „sterker vat” kunnen worden vergeleken. Misschien hebt u een ouderwetse gietijzeren pan. Die pan is misschien het werkpaard van uw keuken, misschien gebruikt u hem al jaren. Niets kan hem beschadigen, hij is onverwoestbaar.

Welk vat is nu waardevoller? Geen van beide! Zij vullen elkaar aan overeenkomstig hun vastgestelde doel.

Als de ene partner de andere meer dan zichzelf zou respecteren, zouden zij elkaar automatisch met meer respect behandelen. Gevoelens en daden van minderwaardigheid en superioriteit zouden niet bestaan. Dus waarom kweekt u niet de vrucht van zachtmoedigheid op uw rank? Sta uw partner toe zich in uw ogen te verheffen. Laat deze nietige maar sterke vrucht uw huwelijk tot nieuwe hoogten van verrukking verheffen.

Zelfbeheersing is de laatste vrucht aan het einde van de rank. Zij regelt de smaak, de groei en het geven van alle andere vruchten. Ook deze vrucht overwint en vernietigt alle vleselijke, zelfzuchtige neigingen.

Deze vruchten van de Geest zullen niet automatisch groeien of aan onze partner worden gegeven. Ons huwelijk zal niet automatisch beter in plaats van bitter worden, het vereist inspanning. Wij moeten onze vleselijke gezinde geest elk moment van ons leven actief en bewust beheersen. Vervolgens moeten wij Gods Geest gebruiken door onszelf aan Gods inspiratie te onderwerpen, teneinde alle vruchten van de Geest voor onze partner voort te brengen.

Tijd voor actie

Het geluk van uw huwelijk kunt u vergroten door Gods heilige Geest te gebruiken.

Wij hebben genoeg gepraat — nu is het tijd voor actie. Nu is het tijd voor u om uw huwelijk zoet in plaats van bitter te maken. „Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees” (Gal. 5:16).

Schenk uw man of vrouw voldoening met goede vruchten — geef, geef, geef. Verkwik uw huwelijk met de vruchten van Gods heilige Geest! □

Maak uw gebeden effectief!

Ziet u misschien enige van de meest fundamentele principes aangaande verhoord gebed over het hoofd?

Clayton D. Steep

Henry had zoëven een grote blunder gemaakt.

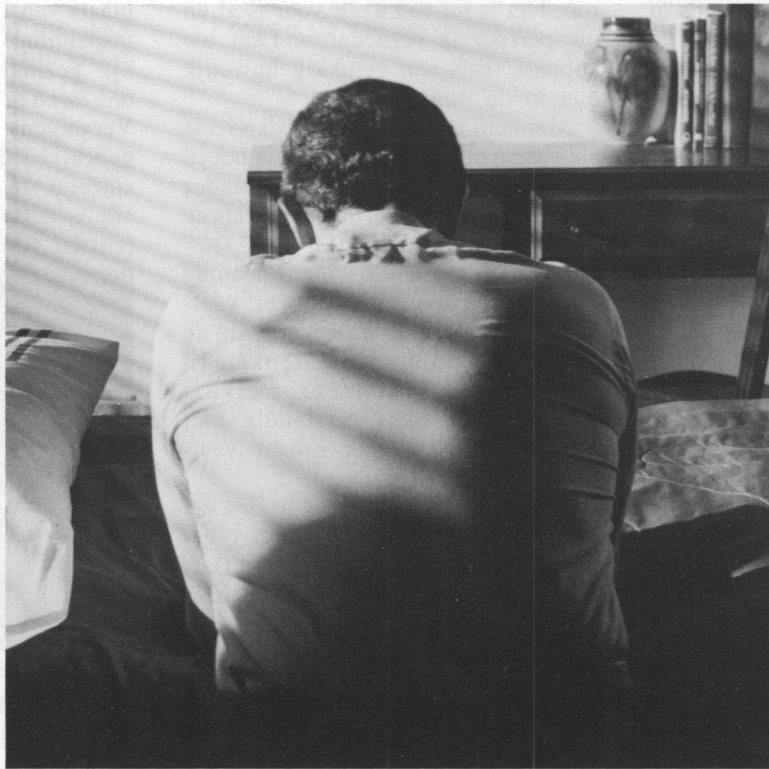
„Ik kan gewoon niet begrijpen waarom God mij niet de wijsheid gaf om de juiste beslissing te nemen”, verzuchtte hij.

Eigenlijk had Henry een dubbele fout gemaakt. Want als wij hem zouden vragen: „Heb je God specifiek om de wijsheid die je nodig had, gevraagd?”, dan zou Henry ongeveer antwoorden: „Eh, nou, nee — niet specifiek. Maar”, zou hij er haastig aan toevoegen, „God wist dat ik wijsheid nodig had. Hij weet alle dingen.”

Inderdaad, God weet alle dingen. Hij is volledig van onze behoeften op de hoogte. Jezus verklaarde: „Uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt” (Matth. 6:8).

Maar maakt dit derhalve gebed overbodig?

De Bijbel wijst er duidelijk op dat een van de redenen waarom wij de

zegeningen die wij zouden kunnen genieten, soms niet ontvangen, gewoonweg is dat wij er niet om vragen (Jak. 4:2).

„Bidt en u zal gegeven worden”, zei Jezus (Matth. 7:7). Om dit te verduidelijken gaf Hij het voorbeeld van een kind dat zijn vader om wat eten vraagt. Jezus vervolgde: „Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in

de hemelen het goede geven...”

Hoe? Zonder voorwaarden? Altijd automatisch? Als iets vanzelfsprekends? Enkel omdat God weet dat wij het nodig hebben? Of wij er nu wel of niet om vragen? Nee! Lees het: „... aan hen, die Hem daarom *bidden*”! (vers 11.)

Henry had Jakobus 1:5 nauwkeuriger moeten lezen. Dit vers zegt niet dat als wij wijsheid nodig hebben, God haar automatisch zal geven, enkel omdat wij christen zijn en omdat Hij weet dat wij wijsheid nodig hebben. Maar, „Indien echter iemand van u in wijsheid te

kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.” God is bereid ons rijkelijk te geven. God wil evenwel dat wij erom vragen. Waarom? Het feit dat God ons deze opdracht geeft is ongetwijfeld alleen al voldoende reden. Maar laten wij eens kijken of wij kunnen begrijpen waarom God ons deze opdracht geeft.

Een essentiële factor

Bidden is niet een op zichzelf staande en facultatieve religieuze oefening. Het is een factor van betekenis met betrekking tot het bepalen van onze eeuwige bestemming.

Het voornaamste doel dat God hier op aarde verwezenlijkt is de uitbreiding van zijn Koninkrijk — zijn Gezin. Hij wil mensen tot onsterfelijke leden van zijn regerende Gezin maken. Dit moeten mensen zijn die uit eigen vrije keuze Gods handelwijze volledig ondersteunen, en die Gods manier van denken, van waarnemen en van reageren willen overnemen. Zij moeten van ganser harte betrokken willen zijn bij alles wat God doet.

Een dergelijke houding is onontbeerlijk teneinde in alle eeuwigheid harmonie en vrede in Gods Gezin te kunnen handhaven.

God heeft ons tijdelijk fysiek gemaakt. Ons leven is een proefterrein opdat onze Schepper ons kan testen en kan zien wat er in ons hart omgaat, en zo te weten of Hij op ons kan rekenen ten aanzien van het in acht nemen van zijn regels en wetten (Deut. 8:2).

God schenkt aandacht aan wat wij zeggen wanneer wij tot Hem spreken. Natuurlijk kent Hij ons hart en onze bedoelingen. En de heilige Geest komt ons te hulp waar wij ons niet toereikend kunnen uitdrukken (Rom. 8:26-27). Jezus wees er echter op dat de feitelijke woorden die wij gebruiken ook belangrijk zijn. En deze woorden behoren zinvol te zijn (Matth. 6:7).

Een van de belemmeringen tot effectief gebed wordt vaak niet als zodanig herkend! Het is het feit dat wij in het tijdperk van taalinflatie leven. Het taalgebruik is nog nooit zo goedkoop en nietszeggend geweest. Overall om ons heen wordt de taal mishandeld: in advertenties, de politiek, het amusement en ook in de gewone conversatie.

Verbroken beloften, overdrijving, het verdoezelen van de waarheid, en ook onmiskenbare leugens hebben ons meer dan eens ontgoocheld. Hierdoor zijn wij automatisch gaan twifelen aan het feit dat woorden betekenen wat hun eerste indruk aanduidt.

Dit is één reden waarom sommige mensen Gods beloften moeilijk kun-

nen geloven. Het kan ook een reden zijn waarom sommige gebeden niet zo effectief zijn als ze zouden moeten zijn.

Bedenk dat God aan Adam en Eva helemaal niet die reeks vragen had hoeven stellen over wat zij hadden gedaan (Gen. 3:9-13). Hij wist het antwoord al. God hoefde Kaïn niet te vragen waar Abel was (Gen. 4:9). En Hij hoefde niet naar de aarde te komen om te zien hoe zondig Sodom was (Gen. 18:20-21). Bovendien hoefde God Jakob niet de hele nacht met zich te laten worstelen (Gen. 32:22-30). Maar God wilde — en wil nog steeds — van mensen zelf horen wat zij te zeggen hebben, en Hij wil hun reacties zien.

Gebed verandert dingen

De grote Schepper God is bezig zijn plan te verwezenlijken. Hij zorgt voor de juiste koers, en komt — indien noodzakelijk — in menselijke zaken tussenbeide. Maar wist u dat God de mensen met wie Hij werkt over veel details van hoe zijn plan zich ontwikkelt, laat beslissen?

Tweemaal beïnvloedde Mozes rechtstreeks door gebed de loop van de geschiedenis. Wegens de rebellie van de nakomelingen van Israël stelde God bij twee op zichzelf staande gelegenheden voor hen allen te verwerpen, en om door middel van Mozes een nieuwe natie voort te brengen die de aan Abraham gedane beloften zou beërven (Ex. 32:9-14; Num. 14:11-20). Als Mozes niet vurig tot God gebeden had teneinde Hem van besluit te doen veranderen, zou God precies gedaan hebben wat Hij voorgesteld had.

In beide gevallen zou de uiteindelijke vervulling van Gods plan niet verhinderd zijn geweest. Maar de gebeden van Mozes bepaalden wel degelijk het verloop van de vervulling.

Gebed maakt verschil uit. Het verandert dingen.

Jezus betoogde: „De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst” (Lukas 10:2). Het moet daarom tenminste gedeeltelijk van de gebeden — of van het ontbreken daarvan — afhangen, of er al dan niet en in welke aantallen arbeiders worden uitgezonden om Gods werk te doen.

God zal zijn werk van het bekendmaken van de boodschap, dat de wereld op de tweede komst van Christus voorbereidt, voltooien — ook al zou Hij de stenen van de aarde de boodschap moeten laten uitroepen (Lukas 19:40). Laten wij het privilege om betrokken te zijn bij waar God mee bezig is, niet als vanzelfsprekend beschouwen. God heeft ons niet nodig. Hij geeft ons evenwel de gelegenheid om mee te werken. Werken wij mee?

Luister naar de apostel Paulus: „Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid” (1 Tim. 2:1-2). Hoe ijverig wij bidden bepaalt, tenminste gedeeltelijk, of Gods werk al dan niet en in welke mate in vredige omstandigheden functioneert.

Als wij niet vragen, is er geen belofte dat wij zullen ontvangen.

Bidden wij elke dag voor het werk van God en voor de menselijke instrumenten die het uitvoeren? Wij behoren dit te doen. Bidden wij elke dag om Gods zegeningen voor andere mensen en voor onze eigen inspanningen? Wij behoren dit te doen. Bidden wij elke dag om bescherming en hulp in ons werk en voor wanneer wij onderweg zijn in deze gevaarlijke wereld? Ook dit behoren wij te doen.

„Weest in geen ding bezorgd”, schreef Paulus, „maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden [zelfs al weet God het reeds] bij God” (Filipp. 4:6). Dit betekent dat u God bij elk aspect — elk aspect — van uw dagelijkse bestaan moet betrekken.

Geloof en gehoorzaam

Jezus zei: „En al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen” (Matth. 21:22). Dus wij moeten er niet alleen om vragen, maar wij moeten ook geloven. Er bestaat een onmiskenbare en nauwe relatie tussen de mate van iemands oprechtheid en overgave aan God en de mate waarin men kan geloven en in vertrouwen kan bidden.

Als wij bijvoorbeeld iets begeren,
(Zie verder pagina 22)

Bent u een toerist in de Bijbel?

Ik herinner mij de eerste keer dat mijn vrouw en ik Thailand bezochten. Wij gingen als toerist. Wij bezochten de schitterende paleizen en oude tempels, maakten een rondvaart door de grachten van Bangkok en zagen, voor de eerste keer in

ons leven, hoe rijst wordt verbouwd.

Enigszins afgeschrikt door de hitte, de vele mensen en het ongewone voedsel trokken wij ons voor een hapje en een drankje vaak terug in de voorspelbare omgeving van de koffieshop in ons hotel.

Sindsdien ben ik vele malen in Thailand teruggeweest. Ik voel mij er zelfs geen toerist meer. Thailand werd gewoon een tweede plaats om te werken en zaken te regelen. Maar hoewel Thailand niet langer mysterieus schijnt, is het nog fascinerender en prettiger geworden. Ik zie steeds meer details, dingen die een

toerist nooit ziet. Bij elk bezoek wordt Thailand interessanter.

Voor de Bijbel geldt hetzelfde.

De meeste mensen in de Westerse wereld hebben de Bijbel zo nu en dan „bezoekt”. Misschien was het op de zondagsschool of in de kerk, of misschien bladerde men hem alleen maar door om te kijken wat erin stond.

Misschien herkende men een paar „beroemde bezienswaardigheden”: Daniël in de leeuwenkuil, David en Goliath en, natuurlijk, Jezus in de kribbe. Waarschijnlijk kon men zonder gids deze plaatsen niet terugvinden, maar in ieder geval is men er geweest.

Gewoonlijk echter overtuigt een kort bezoek de meeste mensen ervan dat zij de Bijbel nooit echt zullen begrijpen, waardoor zij zich haastig op een vertrouwd gebied terugtrekken.

Bent u ook zo?

Als dat zo is, behoort u dit boek, dat het geïnspireerde Woord van God is, te leren kennen. U moet het telkens opnieuw bezoeken tot u zich erin thuis voelt, en wat zelfs belangrij-

ker is, opdat u enig nuttig werk kunt doen.

Neem geen genoegen met een oppervlakkige rondreis door de Bijbel. Hier volgen enige suggesties die u zullen helpen Gods Woord tot een vertrouwd gebied te maken.

Ken de weg

Wees in staat de weg te vinden zonder om de vijf minuten op de

kaart te moeten kijken (dat is het duidelijkste kenmerk van een toerist). Een goede manier om te leren „rondreizen” is door telkens de verwijzingen naar de bijbelteksten, die in de artikelen van *Het Goede Nieuws* en *De Echte Waarheid* staan, op te zoeken.

Maar beperk u niet alleen tot kijken, om vervolgens haastig verder te gaan. Dat doen toeristen. Stel uzelf enige vragen.

Waarom doodde David Goliath? Waarom werd Daniël in de leeuwenkuil geworpen? God zegt dat de profeten voorbeelden voor de hedendaagse christenen zijn (Jak. 5:10). Waarom?

Als u iets van de achtergrond weet, komen de lessen, die in de bijbelboeken staan, echt tot leven.

Gebruik de Bijbel

God gaf ons de Bijbel teneinde ons te onderwijzen hoe wij moeten leven (2 Tim. 3:16-17). Wanneer u in uw leven wordt geconfronteerd met problemen, wendt u dan regelmatig tot de Bijbel om advies en hulp.

Een van de beste manieren om een nieuwe plaats te leren kennen is om een rondreis met een gids te maken: een uitgebreide rondreis met iemand die het gebied kent.

De Ambassador College Bijbelcursus zal u meenemen op een zorgvuldig geplande rondreis door de Bijbel, van Genesis tot Openbaring. U zult de ware boodschap van de Bijbel ontdekken en hoe u die in uw leven kunt toepassen.

Honderdduizenden studenten hebben in deze gratis cursus een interessante en betrouwbare gids gevonden. U kunt hem aanvragen bij Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein. □

Waarom wij Gods heilige Geest nodig hebben

Hier volgt de tweede studie over de Geest van God.

In de eerste studie over dit onderwerp [zie HET GOEDE NIEUWS van augustus 1985] hebben wij gezien dat God zijn heilige Geest aanbood aan Adam en Eva in de Hof van Eden. Zouden zij van de boom des levens hebben gegeten, dan zouden zij Gods Geest hebben ontvangen. In plaats daarvan gaven de eerste mensen gehoor aan de duivel en aten van de boom der kennis van goed en kwaad. Zij aten van de boom des doods. En zo sneden zij zich van God af, en sneed God hen af van zijn Geest.

Maar waarom bood God Adam en Eva eigenlijk zijn Geest aan? Waarom was dat zo belangrijk? Wat zou Gods Geest voor hen hebben gedaan als zij deze hadden ontvangen? En wat kan Gods Geest voor ons doen? Het is van het hoogste belang dat wij de waarheid over dit onderwerp kennen.

De Bijbel openbaart dat wij voor een geweldig doel zijn geboren. Maar er zijn slechts weinig mensen die de grootsheid van de ontzagwekkende toekomst die God de mens biedt werkelijk begrijpen.

Om Gods ongelooflijke doel met de mensheid te begrijpen en de functie van Gods heilige Geest hierin, beginnen wij deze studie met het eerste hoofdstuk van Genesis.

1. Wat vertellen de allereerste woorden van de Bijbel ons over God? Gen. 1:1.

Het oorspronkelijke hebreeuwse woord dat in vers 1 is vertaald met „God” is *Elohim*. *Elohim* is een collectief. Evenals de woorden *kerk*, *familie* en *koninkrijk* staat *Elohim* voor twee of meer personen. In feite is *Elohim* het Koninkrijk of het Gezin van God.

2. Wie zijn de goddelijke wezens die op dit moment Gods Gezin vormen? Joh. 1:1-2. Is het Woord degene die alle dingen heeft geschapen? Vers 3. Wat is het Woord later geworden? Vers 14. Wie is dus het Woord? Ef. 3:9. En wie is het andere goddelijke lid van Gods Gezin? 1 Kor. 8:6.

De verzen die wij tot nu toe hebben bestudeerd, laten zien dat God bezig is zijn Gezin dat over het universum regeert, uit te breiden. En wij kunnen lid worden van dit eeuwige, uit geest samengestelde Gezin. Zie hoe deze wonderbaarlijke waarheid zich in de Bijbel ontvouwt.

3. Naar wiens „beeld” en „gelijkenis” is de mens geschapen? Gen. 1:26-27.

Volgens Gods ontwerp dat voor alle levensvormen geldt, plant elke soort zijn eigen soort voort. Evenals iedere vorm van plantaardig en dierlijk leven zich naar zijn eigen aard voortplant, zo ook plant de mens zich naar zijn eigen aard voort. Maar in tegenstelling tot alle dierlijke levensvormen werd de mens naar Gods beeld en gelijkenis geschapen. God maakte de mens als Zichzelf — in dezelfde vorm en gedaante. De verbijsterende waarheid is dat het Gods doel is om de mens naar *Gods* aard te scheppen!

Lees nogmaals wat God in Genesis 1:26 zegt: „Laat Ons mensen maken naar ons *beeld*”. Het originele hebreeuwse woord omvat veel meer dan alleen Gods uiterlijke verschijning. „Beeld” slaat ook op verstand en karakter. Het is Gods bedoeling dat de mens hetzelfde verstand en hetzelfde karakter ontwikkelt als God. God wil dat wij tijdens dit sterfelijke leven zijn karakter ontwikkelen.

Kortom, God plant zichzelf voort. Alle mensen bezitten het ontzagwekkende potentieel om letterlijk kinderen van God te worden — leden van Gods eigen, goddelijke Gezin.

4. Laat God duidelijk blijken dat het zijn doel is zijn goddelijke Gezin te vergroten door er vele zonen in te brengen? Hebr. 2:9-10; Openb. 21:7. Is Jezus Christus in feite de eerste van vele zonen van God? Rom. 8:29; Kol. 1:18.

Conform het beeld van Christus worden betekent evenals Hij worden — verheerlijkt worden zoals Hij is verheerlijkt — deel uitmaken van Gods Gezin evenals Christus nu.

5. Maar wat moet er gebeuren met de mens van vlees en bloed voordat hij aan Gods Gezin deel kan hebben? 1 Kor. 15:49-53; Joh. 3:3-8.

Jezus zegt dat wij moeten worden „wedergeboren” — veranderd in geest. Wedergeboren uit de Geest van God als goddelijke kinderen in Gods Gezin.

6. Maar zijn ware christenen tijdens dit sterfelijke leven al kinderen van God? 1 Joh. 3:1-2. *Zullen* zij Gods Koninkrijk beërven, of hebben zij dat al gedaan? Rom. 8:14-17.

Hoewel christenen nu al kinderen van God zijn, moeten zij Gods Koninkrijk nog beërven. Zij zullen in de toekomst samen met Jezus Christus de glorie erven van Gods Gezin. Waarom in de toekomst? Omdat zij nu nog slechts door de Geest zijn *verwekt* (1 Petr. 1:3). Zij zijn de ongeboren kinderen van

God. Op het moment dat zij uit God worden geboren, beërven zij Gods Koninkrijk — worden zij heilige leden van Gods Gezin.

7. Moeten de door de Geest verwekte kinderen van God een geestelijke groei doormaken voordat zij uit God geboren kunnen worden, evenals een pasverwekt kind in fysiek opzicht in de baarmoeder moet groeien tot het geboren wordt? 2 Petr. 3:18; 1 Petr. 2:1-2.

De menselijke voortplanting is een afspiegeling van het proces waardoor God zich voortplant. Bedenk dat Jezus tegen Nicodemus zei dat wij „wedergeboren” moeten worden om Gods Koninkrijk als leden van Gods Gezin binnen te gaan.

Voordat de tweede fase van onze schepping — onze geestelijke schepping — kan beginnen, moet God de Vader ieder van ons eerst verwekken door zijn heilige Geest in onze geest te plaatsen. Onze geest kan dus vergeleken worden met een eicel of ovum, en de heilige Geest met de bevruchtende zaadcel van het eeuwige leven.

Het ontvangen van Gods Geest is het verwekken van het geestelijke leven van God in onze geest. En evenals een pasverwekt fysiek embryo in de baarmoeder begint te groeien, moeten wij ook groeien in Gods karakter nadat wij door zijn Geest verwekt zijn (Ef. 4:11-15). Deze groei wordt teweeggebracht door bijbelstudie, gebed en in gehoorzaamheid wandelen met God, waarbij wij kracht krijgen van zijn heilige Geest in ons.

Als Adam en Eva van de boom des levens hadden gegeten, zouden zij op gelijke wijze zijn verwekt door Gods heilige Geest en rechtstreeks door hun Schepper zijn onderwezen.

8. Worden de door de Geest verwekte kinderen van God door God gevormd met het oog op een specifiek doel? Ef. 2:10.

In het woordgebruik van het Nieuwe Testament verwijst „wij” meestal naar de kinderen van God, zoals hier bij Paulus. De verwekte kinderen van God zijn zijn maaksel. Zij worden „in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen”.

Door middel van de kracht van de heilige Geest, die God zijn kinderen geeft (na bekering en doop), kweekt Hij zijn heilige, rechtvaardige karakter in hen. Met hun gehoorzame medewerking schept Hij in hen zijn eigen karakterbeeld. Zij moeten het allergrootste meesterwerk van zijn schepping worden — individuele personen die in staat zullen zijn de ontzaglijke macht van Gods Gezin uit te oefenen.

De mens is, als stoffelijke schepping, dus slechts de eerste fase van het scheppingsproces. Het kleimodel moet met behulp van Gods heilige Geest door ervaring worden gevormd tot het uiteindelijk een geestelijk meesterwerk is met hetzelfde karakter als God.

9. Wanneer zullen de christenen geestelijk geboren worden? 1 Kor. 15:52. Wanneer zal de opstanding plaatsvinden? 1 Thess. 4:15-17. Zullen zij bij de opstanding in geestelijke wezens worden veranderd? 1 Kor. 15:42-49. Zullen degenen die aldus

zijn opgestaan als God zijn? Filipp. 3:20-21; 1 Joh. 3:2. Waaruit bestaat God? Joh. 4:24. Door welke macht zal deze wonderbaarlijke verandering uitgevoerd worden? Rom. 8:11.

Wanneer Jezus Christus naar de aarde terugkeert, zullen de door de Geest verwekte kinderen van God die in de loop der eeuwen zijn gestorven tot geestelijk leven worden gewekt door de Geest van God, en zij die nog leven zullen onmiddellijk in geestelijke wezens veranderen. Op dat moment zullen zij „wedergeboren” zijn, als leden van Gods eigen Gezin.

En de nakomelingen van God zullen dan eeuwig leven bezitten — evenals hun oudste broer Jezus Christus.

10. Werd Jezus na zijn opstanding opnieuw „verheerlijkt”? Joh. 17:4-5; Hebr. 2:9. Had Hij eerder drie van zijn discipelen een vluchtige blik op die verheerlijkte toestand gegeven? Matth. 17:1-2. Hoe ziet het verheerlijkte geestelijke lichaam van Christus er vandaag uit? Openb. 1:13-16.

„Verheerlijkt” worden betekent dat men grote macht en helderheid ontvangt.

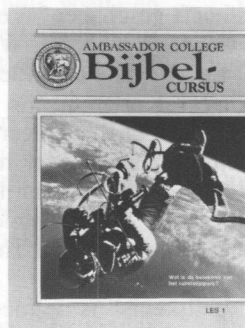
Voordat Hij mens werd, had Jezus Christus een glorieus, machtig geestelijk lichaam, als dat van zijn Vader. Na zijn opstanding ontving Hij deze macht en heerlijkheid opnieuw. Het gezicht en machtige geestelijke lichaam van Christus stralen nu licht uit als de zon, en zijn ogen zijn als vuurvlammen.

11. Zal God bij de opstanding al zijn door de Geest verwekte kinderen verheerlijken door hun dezelfde macht en heerlijkheid te geven? Rom. 8:17; Kol. 3:4; Dan. 12:2-3.

Dit is het ongelooflijke potentieel van de mens! Dit is de ontzagwekkende toekomst die God in petto heeft voor degenen die door zijn heilige Geest zijn verwekt en gebruikmaken van de kracht daarvan om tijdens dit sterfelijke leven in zijn karakter te groeien.

Bezit u de Geest van God? Bent u een kind van God, verwekt door de Geest? Hoe kunt u dat weten? Onze volgende ministudie over de heilige Geest zal op deze vragen een antwoord geven.

Ondertussen kunt u onze gratis boekjes *Uw ontzagwekkende toekomst — hoe de religies u misleiden* en *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* aanvragen. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

WAAROM MOET DE MENS LIJDEN?

Herbert W. Armstrong

Theologen menen nu dat God niet bij machte is dit lijden te voorkomen!

Grote vliegcrampen. Verwoestende wereldstormen. Dreigende nucleaire massavernietiging van gehele steden. Is God niet bij machte dit alles te voorkomen?

Wat te denken van al dit kwaad — het geweld, het menselijk leed dat de mensheid nu al bijna 6000 jaar ondergaat?

Procestheologie

Op het ogenblik maakt op het gebied van het religieuze denken een nieuwe school furor, die procestheologie wordt genoemd. Deze moderne theologen beweren dat de vraag waarom God al deze tragedies toelaat, of waarom God kennelijk niet machtig genoeg is om er een einde aan te maken, godsdienstkenners al eeuwenlang plaagt. En dat zou best zo kunnen zijn. Omdat men deze kwestie gewoon niet begrijpt.

Als God louter goedheid is, als God liefde is, dan zou Hij de mensheid toch niet willen laten lijden? En als God almachtig is, zoals in de

Bijbel staat, waarom maakt Hij dan geen einde aan het leed? Waarom voorkomt Hij het niet?

De geloofwaardigheid van God is nu in het geding, menen de theologen. De wereld, zo betogen zij, is moe geworden van religieuze woordvoerders die God trachten te verdedigen en trachten uit te leggen waarom God deze dingen toelaat — en die tegelijkertijd zeggen dat God louter liefde is, dat Hij almachtig is en er een eind aan zou kunnen maken, maar het niet doet. Dus hebben moderne theologen nu deze nieuwe procestheologie ontwikkeld in een poging om deze ogenschijnlijke paradox te verklaren.

Bedenk dat ook rond de eeuwwisseling theologen met een theologie kwamen die toen nieuw was. Zij keerden zich tot wat het modernisme wordt genoemd. Anders gezegd: ze ontkenden elke godheid van Jezus Christus. Hij was niet goddelijk. Hij had voor zijn geboorte als mens niet bestaan. Hij was slechts mens. Ook zijn wonderen werden ontkend.

En nu komt een nieuwe generatie religieuze denkers met deze nieuwe

idee, die de naam procestheologie draagt. God, zo zeggen zij, is volkomen liefde, maar schiet in kracht tekort.

Zij zeggen niets over het ware doel van het leven. Zij zeggen niets over het herstel van het Koninkrijk van God, het enige Evangelie dat Jezus Christus heeft gepredikt.

Oorsprong en doel van het leven

Maar wat is nu in deze kwestie het werkelijke probleem? Wat is de reden dat God geen einde maakt aan al dit geweld, al dit menselijk leed?

Van alle godsdiensten ter wereld — de vele verschillende zogenoemde niet-christelijke godsdiensten, maar ook de christelijke godsdienst — weet er niet één wie en wat God is. Wat is God? Is Hij een drieëenheid? Is God één persoon? Men komt er niet uit.

En geen van de godsdiensten begrijpt ook Gods doel. Heeft God een doel dat Hij aan het verwezenlijken is? Winston Churchill zei tijdens de Tweede Wereldoorlog in een toespraak voor het Amerikaanse congres dat er op aarde een doel wordt verwezenlijkt. Hij duidde daarmee aan dat God, een hogere macht, dat doel aan het uitwerken is.

Niet één godsdienst ter wereld weet precies wat de mens is en waarom hij bestaat. Waarom zijn wij hier? Wat is het doel, zo dat er al is?

Wat zegt God hier zelf over? Merk op wat God zegt in Jesaja, hoofdstuk 40, vers 17 en verder: „Alle volken zijn als niets voor Hem, zij worden door Hem beschouwd als nietig en ijdel. Met wie dan wilt gij God vergelijken en welke vergelijking op Hem toepassen? ... Hij troont boven het rond der aarde, en haar bewoners zijn als sprinkhanen [d.w.z. voor God]; Hij breidt de hemel uit als een doek en spant hem uit als een tent waarin men woont ... Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn? zegt de Heilige. Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen? Hij, die het heer daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte [hier is sprake van Gods macht, zijn kracht] en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet één achter.”

De aarde draait om haar as. De

seizoenen wisselen elkaar met regelmaat af. Het is de macht van God die dit alles veroorzaakt. En dat is een enorme macht. Ja, God heeft alle macht.

Hoe alles begon

Wat is de ware oorsprong van God? Wat is de oorsprong van dit zichtbare universum? Het is geen evolutie. Dat kan met zekerheid worden weerlegd. Maar in de Bijbel lezen we: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God” (Joh. 1:1).

In den beginne was er een grote persoonlijkheid die het Woord heette, de Woordvoerder. En het Woord was samen met een andere persoonlijkheid, God. En het Woord was God. Hoe kan dat? Je zou kunnen zeggen dat zich op zekere plaats John bevond, en dat John bij Smit was, en dat John een Smit was. Maar John is niet dezelfde persoon als Smit. Hij is een andere persoon. John zou de zoon van Smit kunnen zijn geweest. Zij zouden tot hetzelfde gezin kunnen hebben behoord. Dat is precies wat dit vers betekent.

Het Woord was bij God. „Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden...” (Joh. 1:2-3).

In Efeze 3:9 lezen wij over „God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus” (*Statenvert.*). Anders gezegd: het Woord werd Jezus Christus. En God schiep alle dingen door Jezus Christus. Een ander vers zegt: „Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er” (Ps. 33:9). De kracht die uit Hem en uit God de Vader voortkomt, de kracht van de heilige Geest, sprong naar voren en deed het Werk. Alle dingen zijn op die manier geschapen.

Welnu, verder over God. Wat is God? In Johannes 4:24 staat: „God is geest...” De mens is niet geestelijk. De mens is vleeselijk. De mens is samengesteld uit materie. God is niet samengesteld uit materie; God is geest. Geest is iets dat men niet kan zien; geest heeft geen gewicht. Materie is iets dat ruimte inneemt en gewicht heeft. Geest is anders.

Sla nu het boek Genesis eens op. „In den beginne schiep God...” (Gen. 1:1). Het woord voor God was daar *Elohim*, een meervoudsvorm

die meer dan één persoon aanduidt — maar met een enkelvoudige werkwoordsvorm die één God aanduidt. God bestaat dus uit meer dan één persoon.

Het Woord was God, en het Woord was bij God, en derhalve bestond God uit deze twee wezens. Toen Jezus geboren werd, was Hij door God als zijn Vader verwekt. God werd toen zijn Vader en Jezus werd de Zoon. En dus is er de Vader en de Zoon. Samen vormen zij God. God is de familienaam.

Het feit dat God een gezin is, is zeer belangrijk. Hier ligt de sleutel tot de oplossing van het gehele vraagstuk.

Genesis 1:26: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis...” In vers 21 tot en met 26 lezen wij dat God zeedieren en landdieren naar hun aard had gemaakt. Elke soort vermenigvuldigt zich naar zijn eigen aard en brengt nooit een geheel nieuwe soort voort.

Naar Gods aard

God heeft de mens gevormd naar zijn eigen aard en niet naar de aard der dieren. God plant zichzelf voort! Als wij dat begrijpen, beginnen wij te begrijpen waarom God al het lijden op aarde toelaat.

Genesis 2:7: „En de Heere God [Heere is de naam van degene die Christus werd] had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel” (*Statenvert.*).

Het stof uit de aardbodem werd dus een ziel. Het stof der aarde is geen geest; het stof werd een mens. En die mens is een ziel. Er is een ziel uit de aardbodem voortgekomen. De mens is dus stoffelijk, sterfelijk.

Op andere plaatsen in de Bijbel staat dat er een geest *in* de mens is die geheel anders is. De mens is vleeselijk. De mens is sterfelijk. Het eeuwige leven is niet inherent aan de mens; hij heeft slechts een tijdelijk bestaan. Hij is voortgekomen uit het stof der aarde. Het bestaan van de mens — dat wij menselijk leven noemen — is mogelijk door het ademen van lucht. Hier in Genesis 2:7 wordt het de levensadem genoemd. Leviticus 17:11 zegt ook: „de ziel van het vlees is in het bloed”. Het hart pompt bloed door het lichaam. Het

bloed moet van nieuwe brandstof worden voorzien in de vorm van zuurstof, en voedsel en water uit de aarde.

De mens moet kiezen

De mens die door God was geschapen, moest nu een keuze doen.

Karakter is het vermogen van een afzonderlijk geschapen eenheid om tot begrip te komen van juist en onjuist, van waarheid en leugen, van goed en kwaad. Het juiste of het goede kiezen en het kwade verwerpen — zelfs als men wellicht het kwade zou willen doen — de wil om het goede te doen, dat is karakter.

God is het allerhoogste, heilige, rechtvaardige, perfecte, geestelijke karakter. Wil Hij zich voortplanten, dan moet Hij dit karakter in de mens voortplanten. De mens moet zich dit karakter eigen maken.

Hoe moet dat goddelijke karakter komen in iets dat uit de aarde is gemaakt? God gaf de eerste mens een menselijke geest. Deze menselijke geest kon een relatie hebben met God die geest is.

Maar God plaatste die mens voor een keuze, gesymboliseerd door twee bomen in de hof van Eden. De ene boom was de boom des levens. Hoe schenkt God dat leven? Dat geschiedt door de heilige Geest. Wie de Geest van God heeft, heeft het leven; en wie de Geest van God niet bezit, heeft het leven niet. Als de Geest van Christus in u is, behoort u Hem toe (1 Joh. 5:11-12).

Indien iemand echter de Geest van God niet heeft, „die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9). En vers 11: „En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend [onsterfelijk] maken door zijn Geest, die in u woont.”

God heeft ons sterfelijk gemaakt, maar Hij heeft ons gemaakt om onsterfelijk te worden. En God stelde de mens voor een keuze omdat karakter in de mens moest worden gekweekt! Karakter wordt ontwikkeld door keuze.

De andere boom, de andere mogelijkheid voor de mens, symboliseert de manier waarop de mens geheel zelfstandig de kennis van goed en kwaad begint te verwerven. Hoe le-

ren wij de waarheid van God kennen? In 1 Korinthe 2:9 lezen wij: „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart [menselijke geest] is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben” — met andere woorden, geestelijke kennis.

God openbaart ons deze dingen door zijn Geest. Alleen de Geest van God openbaart Gods kennis — geestelijke kennis en geestelijk karakter. Maar de mens besloot de basis voor dit karakter zelf te ontwikkelen, om zelf goed en kwaad, waarheid en leugen van elkaar te onderscheiden.

Om hem te straffen sloot God toen de boom des levens voor hem af. Met andere woorden: Hij sloot de heilige Geest voor de mens af.

God had een plan van 7000 jaar opgezet, waarbinnen de mens, die gemaakt was uit het stof van de aardbodem, het goddelijke karakter moest ontwikkelen. Het is Gods bedoeling om ons onsterfelijk te maken zoals God, tot wij God worden zoals Hij God is. En dat moet door menselijke ervaring gebeuren, maar het moet van God komen, met onze toestemming en volgens onze wens, beslissing en eigen wil.

Hoe is God?

1 Johannes 3:1-2 luidt: „Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven [hier staat zwart op wit dat God ons liefheeft], dat wij kinderen Gods genoemd worden [om uiteindelijk uit God te worden geboren, al zijn wij nu door Hem verwekt; want God is zich aan het voortplanten en wij worden de zonen van God genoemd] . . . Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods [doch alleen verwekt, nog niet geboren] en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen [anders gezegd: wat we zullen worden, kan men nog niet zien]; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.”

Hoe is Hij? In het eerste hoofdstuk van Openbaring en op andere plaatsen in de Bijbel kunt u lezen dat zijn gezicht als de zon in volle kracht en sterkte is. Het is zo helder dat u zelfs blind zou worden als u er door een beroet stuk glas naar zou kijken. Zijn ogen zijn als vurige vlammen.

God is geest. En als u geest kon zien, zou u dat zien. En ook wij zullen zo zijn als God komt. Wanneer Hij verschijnt, zullen wij zijn als Hij. Dit verwijst naar de Tweede Komst van Christus, die nu voor onze eigen generatie ophanden is.

Het doel van God is karaktervorming. Daarom heeft Hij de mens van stof gemaakt. Wij kunnen tot een heilig karakter worden *gevormd* in een lichaam van aardse klei. In Jesaja 64:8 lezen wij: „Maar nu, Here, Gij zijt onze Vader; wij zijn het leem, Gij zijt onze Formeerder en wij allen zijn het werk van uw hand.”

Ook Job vroeg: „Als een mens sterft, zou hij herleven? Dan zou ik hoop hebben al de dagen van mijn

De mens oogst wat hij heeft gezaaid.

zware dienst, totdat mijn aflossing zou komen. Gij [God] zoudt roepen en ik zou U antwoorden, naar het maaksel uwer handen zoudt Gij verlangen” (Job 14:14-15).

Job wist dat hij het werk van Gods hand was. Wij allen zijn de klei. God is de pottenbakker. Een pottenbakker vormt en modelleert klei in de vorm en het model dat hij wil hebben. Als wij ons aan zijn handen toevertrouwen, als wij ons aan Hem en aan zijn wil overgeven, zal God ons dus vormen tot het goddelijke karakter van liefde.

God is liefde. God zal ons vervullen van zijn goddelijke liefde, een liefde waarmee wij niet zijn geboren. Het is een geschenk van God door zijn heilige Geest.

Merk op wat er in Jesaja 45:9 staat: „Wee hem die met zijn Formeerder twist . . . Zal ook het leem tot zijn vormer zeggen: Wat maakt gij? . . .”

Wat dus te denken van de theologen die menen dat het verdeelde christendom van tegenwoordig Gods religie is, dat dit Gods wereld is, en dat God niet machtig genoeg is om aan alle kwaad een einde te maken?

God laat de mens zijn eigen beslissingen nemen. En welke beslissing de mens ook neemt, God heeft gezegd dat wij zullen oogsten gezegd dat wij zullen oogsten wat wij zaaien. God heeft zijn volk dat vanaf het begin der dagen gezegd. Hij heeft het Adam al gezegd. Hij heeft het het oude Israël gezegd. En Jezus Christus heeft het ons gezegd. Als wij zondigen, zullen wij de gevolgen moeten dragen. God laat dat toe. Hij staat lijden en de pijn van zonde toe voor een goed doel.

God heeft de mens verstand gegeven om mee te denken. Hij heeft de mens geopenbaarde kennis gegeven in de Bijbel. De mens kan die kennis gebruiken om Gods weg te leren gaan. Dat is nodig voor de ontwikkeling van karakter, zodat wij als God kunnen worden, zodat wij kinderen van God kunnen worden geboren. Maar de hele geschiedenis door heeft de mens geweigerd die weg te gaan — met uitzondering van een enkeling die God heeft geroepen en aan wie Hij zijn waarheid heeft geopenbaard door zijn heilige Geest.

In Mattheüs 24:4-5 zegt Jezus: „Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.”

Hoe kunnen zij dat doen? In Mattheüs 15:9 zegt Jezus: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn.” Zij beroven het Woord van God van kracht ter wille van hun overlevering (vers 3).

De geboden van God vormen de juiste manier om te leven; ze tonen Gods levenswijze. De mensen hebben Gods geboden niet gehouden. Zij zeggen, en vele predikers met hen, dat Gods geboden zijn afgeschaft.

Gods geboden vormen de levenswijze van liefde, liefde tot God, en liefde tot de naaste. De eerste vier van de Tien Geboden zeggen hoe wij God moeten liefhebben, de laatste zes hoe wij onze naaste moeten liefhebben. Zo leeft God en zo heeft Christus op aarde geleefd.

Maar in Jeremia 50:6 zegt God dat de herders, de leiders van deze
(Zie verder pagina 21)

Sport meer dan een spelletje

James M. Petty

*Hoeveel sportmensen, supporters, coaches, ouders
of schoolbestuurders weten wat het belangrijkste doel van sport is?*

Wist jij dat er aan de wereldkampioenschappen voetbal meer landen meedoen dan zich bij de Verenigde Naties hebben aangesloten?

Dat niet minder dan een derde deel van de gehele mensheid naar de Olympische Spelen en de finale van het wereldkampioenschap voetbal kijkt — de meestal via de televisie?

Over de hele wereld nemen miljoenen jonge mensen deel aan programma's voor verschillende sporten.

Maar hoeveel mensen zijn er onder al die kijkers en spelers die zich ooit afvragen wat het hoofddoel van sport is?

Als je die vraag stelt, ontvang je verschillende antwoorden. Wie heeft nooit deze antwoorden gehoord, die gewoonlijk worden gegeven als *het* doel van sport: plezier, vrijetijdsbesteding, lichaamsbeweging en fitheid, de uitdaging, de opwinding van de overwinning, de kameraadschap van het behoren bij en bijdragen aan een team.

Het zijn allemaal geldige redenen, maar er is een nog belangrijker doel. En omdat dit doel in teveel gevallen wordt vergeten, is men zich tegen de sport zoals die heden ten dage wordt bedreven gaan verzetten.

Gehavende jonge sportlieden

De tegenwoordige, ongewenste nadruk op het competitie-element lokt

begrijpelijkerwijze de kritiek van veel mensen uit. Dr. Richard M. Ball is lid van de faculteit van het Rutgers University College voor medicijnen en tandheelkunde in New Jersey. Hij vat het probleem zo samen: „Een felle competitiegeest onder de sporters van basisschool en middelbare school kan uit de hand lopen.”

In een redactioneel artikel bij het verslag van dr. Ball hield de *Medical World News* zijn lezers voor: „Artsen mogen niet zwijgen tegenover de niet-aflatende druk die ouders en coaches op jonge sporters uitoefenen. Als kinderen worden opgejaagd tot supersportsterren kan dit tot psychische schade en ernstige lichamelijke gebreken leiden. Iedere sport kan bij overdreven beoefening resulteren in pijnlijke aandoeningen van spieren en beendergestel, waarvan de jonge mensen hun hele leven last blijven houden.”

Dr. Thomas Tutko, docent psychologie aan de California State University in San Jose, waarschuwt dat de filosofie van de professionele sportbeoefening (als je niet wint, ben je niets waard) tot alle sporten is doorgedrongen.

Hij zegt: „Sportprogramma's voor kinderen bewijzen Amerika wel een zeer slechte dienst als zij de competitiegeest van de profsport aanhangen... De nadruk moet liggen op je uiterste best doen...

„De winnaar wordt bewierookt. Hij kan geen kwaad meer doen. De verliezers kunnen niet worden geduld.

Maar zo gaat het niet in het leven. Het is een groteske verkeerde voorstelling van zaken die negatieve invloed heeft op jongelui die voortdurend aan een dergelijke filosofie worden blootgesteld. Als zij in een wedstrijd hun best doen en verliezen, denken zij dat zij niets waard zijn. Zij voelen zich afgewezen. En vaak worden zij afgewezen door veel coaches en ouders die soms hun teleurstelling proberen te verbergen. Maar daar houd je niet veel kinderen mee voor de gek.”

Dit is niet de enige kritiek op de sport. Er zijn nog meer problemen: het toenemende geweld, onder zowel spelers als supporters, de wijdverbreide sportobsessie, de schandalen bij de selecties en de daaruit voortvloeiende illusies in de geest van de sporter die geen juiste kijk op zichzelf meer heeft.

Wij kunnen veilig zeggen dat sport kan variëren van heel mooi tot heel smerig en alles wat daar tussenin ligt.

Sport en opvoeding

Sport is mooi als iedereen die erbij betrokken is zich realiseert wat het hoofddoel van sport is. Dat doel is de spelers *echte waarden en een juiste houding bij te brengen*. Het is een essentieel onderdeel van het leerproces. Als wij dit feit uit het oog verliezen, stellen wij ons bloot aan een heleboel moeilijkheden.

Moed: Sport verschaft ons een goede mogelijkheid om levenserva-

ring op te doen. De eerste belangrijke waarde van sport is moed. Moed is een geestelijke eigenschap die ons in staat stelt moeilijkheden vastberaden het hoofd te bieden.

Een paar jaar geleden werd in Indianapolis in de V.S. het Nationale Sportfestival gehouden. Bij die gelegenheid was er een van de roerende en gedenkwaardige momenten in de sport. Randy Harvey van de *Los Angeles Times* schreef:

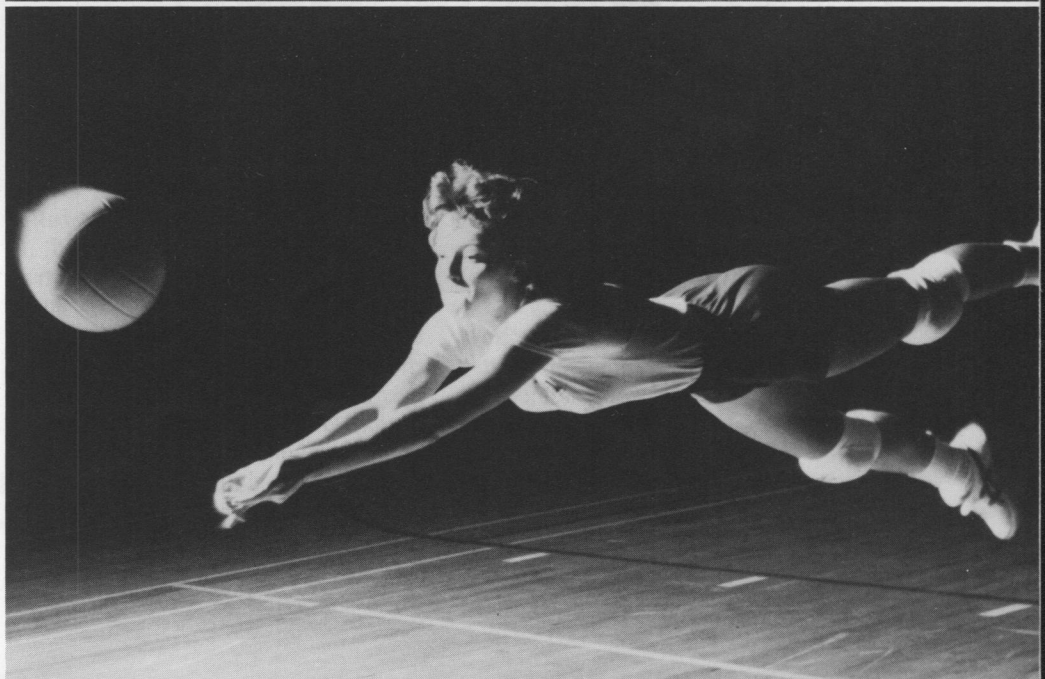
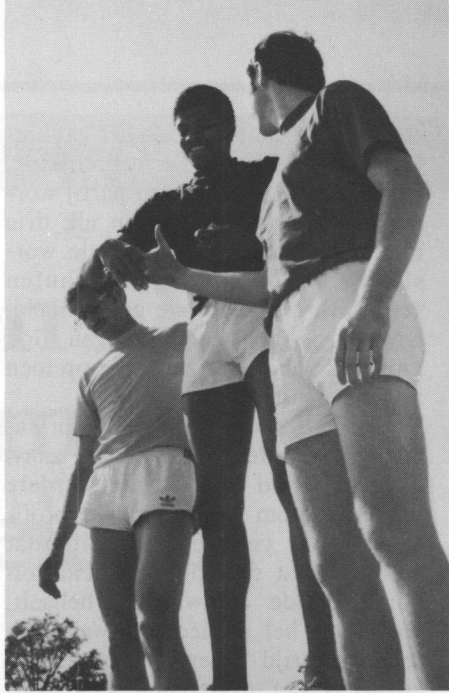
„Als kampioen schoonspringen van het Nationale Sportfestival hoefde Greg Louganis [gouden medaille-winnaar bij de Olympische Spelen] zijn grote moment met niemand te delen. Maar tijdens de huldiging, zondag, sloeg hij zijn arm om het middel van Bruce Kimball, die tweede was geworden, en tilde hem van het tweede op het hoogste platform. Terwijl de opeengepakte massa van 5000 mensen, het grootste publiek dat ooit in de Verenigde Staten een schoonspringwedstrijd heeft gevolgd, hun een staande ovatie gaf, stonden zij huilend, hun handen ineen en triomfantelijk boven hun hoofden geheven, zij aan zij.”

Waarom deed Greg Louganis dat? Omdat hij wist dat de doktoren er slechts negen maanden daarvoor niet zeker van waren of Bruce Kimball wel zou blijven leven, laat staan weer aan wedstrijden mee zou doen.

Op 18 oktober 1981 raakte een vrouwelijke vrachtwagenchauffeur op een snelweg bij Ann Harbor in de staat Michigan op de verkeerde weg-helft en botste frontaal tegen de auto van Kimball. Kimball werd onmiddellijk naar een operatiekamer gebracht, waar hij een 24 uur durende spoedoperatie onderging.

Verder met het verslag van Randy Harvey: „Ieder bot in zijn gezicht was gebroken. De gewrichtsbanden in zijn knie waren gescheurd. Zijn lever was beschadigd. Zijn milt moest weggehaald worden. Hij woog 140 pond toen hij het ziekenhuis in ging, en toen hij eruit kwam nog maar 105. Zijn been zat 12 weken lang in het gips. Gedurende 10 weken was zijn kaak dichtgenaaid. Hij at door middel van een rietje.”

Greg Louganis wilde dat iedereen die die dag in Indianapolis aanwezig was, wist dat voor hem Bruce Kimball ook een kampioen was. Een van de beste dingen die je van sport kunt

Door deel uit te maken van een team en bij te dragen aan de gezamenlijke prestatie krijg je een gezonde instelling ten opzichte van het leven in het algemeen.

leren, is om net als Bruce Kimball te durven, de uitdaging te aanvaarden en dezelfde moed te tonen.

Doorzettingsvermogen: De levens-echte omstandigheden bij sport bieden ons de mogelijkheid om doorzettingsvermogen te ontwikkelen. Het is gemakkelijk om op te geven, vooral als je achterligt of de omstandigheden in je nadeel zijn. Wij hebben allemaal bewondering en respect voor degene die koppig volhoudt, vechtend ondanks de omstandigheden, tot de race of wedstrijd is afgelopen. Iemand die op deze wijze sport heeft leren beoefenen, zal het leven waarschijnlijk op dezelfde manier tegemoet treden. Doorzettingsvermogen is in feite een van de zeven wetten van succes in alles wat je aanpakt.

De Schepper-God stelt prijs op doorzettingsvermogen — zozeer zelfs dat Hij eens in de gedaante van een mens naar de aarde kwam om te worstelen met Jakob.

Omdat Jakob in die worsteling zoveel uithoudingsvermogen en vasthoudendheid toonde, zegende God hem en veranderde zijn naam in Israël — dat wil zeggen: overwinnaar met God. Deze inspirerende ervaring is te lezen in Genesis 32:24-28.

Jakob hield deze afmattende wor-

stelpartij in de nacht tot het aanbrenken van de dag vol. Ter vergelijking: tegenwoordig bestaat een partij worstelen uit drie ronden van elk drie minuten, zodat de uitputtende worsteling in totaal negen minuten vergt. Bij deze speciale gelegenheid, waarbij het om de zegen van God ging, gaf Jakob het zelfs niet op toen zijn been uit de kom schoot.

God was onder de indruk van Jakobs vasthoudendheid, die in schril contrast stond met Jakobs eerdere handigheid om van anderen te profiteren. God verwacht in feite dat vroeg of laat de hele mensheid volhoudt en de overwinning behaalt, vooral op het gebied dat werkelijk telt, de strijd tegen de zonde. De zonde is het overtreden van Gods geboden (1 Joh. 3:4). „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon”, zegt God in Openbaring 3:21.

God verwacht van ons dat wij iedere gedachte aan zondigen uitbannen, dat wij volhouden en niet aan zulke gedachten toegeven, maar ze overwinnen, zoals Jakob. Of als wij al in een zondige gewoonte gevangen zitten, dat wij daar niet voortdurend aan toegeven, maar er met hulp van God mee breken.

Geduld: Een andere waarde die wij door sport kunnen leren is geduld. Het beoefenen van een sport zal altijd samengaan met hindernissen, mislukkingen, vertraging, beproevingen en pijn. Sportlieden moeten leren deze moeilijkheden kalm, beheerst en zonder klagen het hoofd te bieden.

Wij moeten erkennen dat wij niet van de ene dag op de andere topsporters zullen zijn. Er is tijd, inspanning en training voor nodig om je talenten te verbeteren. Wij moeten ons door fouten of aanvallend onvermogen niet laten ontmoedigen. Door goed te oefenen zullen wij beter worden.

Hoeveel geduld hebben sporters met hun teamgenoten? Sporters die anderen om hun tekortkomingen uit-

lachen of minachten, hebben een verkeerde benadering van menselijke relaties. Meestal worden de jongere of ongeoefende spelers door de gevorderde spelers scherp bekritiseerd. Zij moeten zich realiseren dat geduld het zelfvertrouwen helpt ontwikkelen, maar dat ongeduld dit juist tegengaat.

En hoe zit het met het geduld ten opzichte van scheidsrechters en andere leidende personen? Meestal worden de scheidsrechters in de sport bekritiseerd. Maar boeroepen, schreeuwen en schelden tegen de scheidsrechter laat zien dat men geen respect voor gezag heeft. Men kan zich verontschuldigen door te zeggen dat het immers „onschadelijk” is, maar toch leert het anderen minachting voor gezag te hebben.

Samenwerking: Teamsporten vormen een uitstekende mogelijkheid om de waarde van goede samenwerking te leren kennen en met anderen te leren omgaan. Het individu moet samenspelen met anderen en persoonlijke eer opgeven voor het welzijn van het team.

De spelers moet worden geleerd dat door egoïsme, zelfzucht, jaloezie en kritiek op elkaar de teamgeest snel verdwijnt en dat de doeltreffendheid van het team er net als in het dagelijkse leven door wordt aangetast.

Dit zijn een aantal van de vele echte waarden die te vaak niet worden onderwezen. Er zijn er nog veel meer, zoals: zich aan de regels houden, een goede winnaar of verliezer zijn, en je uiterste best doen.

Negatieve ervaringen

Veel mensen hebben negatieve ervaringen met sport, omdat er in alle lagen een soms onbarmhartige selectieprocedure is doorgevoerd. Het is vernietigend voor mensen, en vooral voor kinderen, als hen de mogelijkheid wordt ontnomen iets van sport te leren. Omdat je door sport essentiële dingen kan leren, moet iedereen eraan kunnen meedoen. Je krijgt een gezonde instelling tegenover het leven in het algemeen als je bij een team hoort en bijdraagt tot de resultaten daarvan.

Sport kan variëren van heel mooi tot heel smerig en alles wat daar tussenin ligt. Het is allemaal afhan-
(Zie verder pagina 20)

Tieners en Drank Waar toe misbruik kan leiden

Dexter H. Faulkner

Onlangs hoorde ik twee trieste verhalen met betrekking tot tieners en alcohol. Beide berusten op waarheid — alleen de namen zijn veranderd.

De 17-jarige Peter Hart zal zijn verdere leven de trieste herinnering met zich meedragen aan het lot van de 18-jarige Sharon Brown. Peter was naar een feestje gegaan waar iedereen dronk — alcohol, wel te verstaan. Sharon was naar een feestje geweest waar

staan, maar Peter wilde hun laten zien hoe goed hij tegen drank kon.

Toen Sharon op nog geen anderhalve kilometer van haar huis over een heuvel reed, kwam Peter net van de andere kant. Hij overschreed de middenlijn toen hij over de top reed en botste frontaal tegen Sharon op. Zij was op slag dood; ieder vitaal orgaan in haar lichaam was beschadigd. Peter had slechts een paar schrammen en builen. Wat een nutteloze, tragische dood!

In een ander geval ging een meisje van de middelbare school naar een feestje op de universiteit, op uitnodiging van een vriendin. Zij wilde niet voor de anderen onderdoen, dus liep ze rond met een drankje in haar hand. Maar zoals zoveel mensen die er niet aan gewend zijn, dronk zij te snel en te veel en raakte bewusteloos.

Een paar jongelui op het feestje besloten te profiteren van haar toestand. Ze kleedden haar uit, waarna deze 17-jarige scholiere door zo'n 12 walgelijke jongelui werd verkracht.

Angstaanjagende herinneringen

Toen het meisje een paar uur later bijkwam, werd ze achtervolgd

door vage, maar angstaanjagende herinneringen aan wat er gebeurd was. Met deze afschuwelijke herinneringen moet zij leven. En waarom? Omdat ze zich onverantwoordelijk gedragen had. (Om nog maar te zwijgen over de totaal immorele, zinnelijke, ongerechtvaardigde daad van de bewuste jongelui!). Ze wilde meedoen en gebruikte haar verstand niet. Nog zo'n tragisch en nutteloos voorval.

Het zijn trieste verhalen, maar onze samenleving wordt door drank negatief beïnvloed.

De druk van de maatschappij heeft een sterke invloed op ons allen, hoezeer wij ook proberen het kwaad in deze wereld op een afstand te houden. Wij moeten dit probleem van tieners en drank serieus bekijken — een probleem dat grote betekenis kan hebben voor jezelf en de mensen van wie je houdt.

Raad eens wat de belangrijkste doodsoorzaak onder tieners is? Alcohol achter het stuur — alleen al in de Verenigde Staten worden ieder jaar 9000 tieners gedood bij verkeersongelukken waarin alcohol een rol speelt. Dat is te vergelijken met de dagelijkse verdwijning van één gemiddelde schoolklas.

Tieners beginnen meestal te drinken als ze zo'n 13 of 14 jaar zijn. In de groep van 13 jaar en jonger drinkt 24 procent zo regelmatig en zoveel dat zij gematigde drinkers genoemd kunnen worden.

Een schokkend feit is, dat een op de vier scholieren in de leeftijd van 13 tot 18 jaar tot de probleemdrinkers gerekend kan worden.

Waar drinken tieners? Drieënvijftig procent drinkt in een rijdende of geparkeerde auto (en moet dus nog veilig thuis zien te komen).

De volgende voor de hand liggende vraag luidt: *waarom* drinken tieners? Na onderzoek zijn er drie redenen naar voren gekomen: het voorbeeld van de ouders, de wens

alleen frisdrank werd geschonken.

Een paar minuten voordat Peter naar huis ging, vertrok Sharon van haar feestje. De vrienden van Peter probeerden hem ervan te overtuigen dat hij zijn auto beter kon laten

om te vluchten uit de dagelijkse werkelijkheid en geaccepteerd willen worden.

Volwassen gedrag?

De meeste tieners maken thuis kennis met drank, en daar is niets op tegen zolang de ouders het juiste, gematigde voorbeeld geven. Veel tieners zien echter de verkeerde drinkgewoonten van hun ouders en anderen als volwassen gedrag dat zij willen imiteren. Het voorbeeld van de ouders moet niet onderschat worden.

De vlucht uit de dagelijkse werkelijkheid, de tweede reden, is door een tiener eens omschreven als „de wereld achter je laten”. Veel tieners drinken omdat zij dan even verlost zijn van de frustraties en zorgen van de pubertijd.

Een typisch voorbeeld van een vroege drinker is dat van een scholier die zich moe, ontmoedigd en wat de schoolprestaties betreft minderwaardig voelt. Na een paar glazen voelt hij of zij zich wellicht intelligent en geestig. Aan de andere kant kan een sportief ingestelde scholier gefrustreerd raken omdat hij of zij niet sterk of snel genoeg is. Een paar glaasjes lijken hem of haar meer zelfvertrouwen en kracht te schenken.

De derde meest gehoorde reden die tieners opgeven voor het feit dat zij drinken is geaccepteerd te worden — om erbij te horen. Sommige tieners denken dat zij aardiger gevonden zullen worden als zij zich aanpassen aan de rest. Maar in feite kan een tiener meer respect van zijn medescholieren krijgen als hij of zij in positieve zin anders is en zich aan bepaalde waarden houdt.

Tieners die zwaar drinken zijn niet onafhankelijk en vrij van problemen. Dat dachten zij misschien toen zij ermee begonnen, maar zij komen er al snel achter dat zij juist heel afhankelijk zijn. Het leven kan veel opwindender zijn zonder een gewoonte die veel geld kost en waardoor je je ouders voor moet liegen bestelen en je alleen maar ongelukkig wordt.

Een leven zonder een dergelijke gewoonte kan een leven zijn zonder de schuldgevoelens in de wetenschap dat je verkeerde dingen doet — een leven waarin je zintuigen scherp en

alert reageren — een leven waarin je goed, gezond plezier kunt hebben zonder katers!

Een spotter

Ook de Bijbel heeft het een en ander te zeggen over drank. Spreuken 20:1: „De wijn is een spotter, de drank een luidruchtige, ieder die zich daaraan overgeeft, is onwijs.”

Jesaja 5:11: „Wee hun die reeds des morgens vroeg bedwelmende drank zoeken; die laat in de nacht opblijven, terwijl de wijn hen verhit.”

De Bijbel spreekt niet alleen direkt over drinken en dronkenschap, maar geeft tevens een aantal algemene principes.

God zegt bijvoorbeeld dat kinderen hun ouders moeten eren. Doe je dat als je achter hun rug om dronken wordt, tegen hen liegt over waar je geweest bent, later thuis komt dan zij gezegd hebben, en je leven en dat van anderen op het spel zet in een auto die bestuurd wordt door iemand die dronken is?

De Bijbel houdt ons ook voor dat wij in alle dingen gematigd moeten zijn. Dronken raken of te vaak drinken heeft niets te maken met gematigdheid, en God heeft dat principe in de Bijbel laten optekenen voor ons eigen welzijn.

Vaak laat God ons de gevolgen van onze handelwijze ondergaan. In de Bijbel staat tenslotte: „Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten” (Gal. 6:7).

Teveel drinken is een gewoonte die je moet vermijden. Het kan leiden tot een leven vol schuldgevoelens, zoals in het geval van Peter Hart. Het kan betekenen dat je ouders wanhopig achterblijven omdat jij verongelukt bent. Als drank gebruikt wordt om te ontsnappen aan alle frustraties, kan het leiden tot een onvolwassen gevoelsleven en een onvermogen om later je problemen op te lossen.

Alcoholisme onder tieners is tegenwoordig een groot probleem, maar het feit dat veel tieners hier het slachtoffer van zijn, betekent niet dat zij er allemaal bij moeten horen. Nu je dit artikel hebt gelezen, weet je welke gevaarlijke en tragische situaties kunnen ontstaan door alcoholmisbruik. Maak jij deze fout ook? □

Sport

(Vervolg van pagina 18)

kelijk van de houding van de spelers, de coaches en de toeschouwers. Om te weten wat de juiste houding is, moeten wij ons wenden tot onze Schepper, de grote God. Liefde en onbaatzuchtigheid tegenover anderen vormen zijn fundamentele wet.

Goede en slechte houdingen

Iemand die een ander benadeelt om er zelf beter van te worden, heeft een slechte houding. Iemand die een egoïstisch verlangen koestert om de tegenstander te „verslaan”, die vijandig tegenover hem of haar staat, speelt niet op de manier die God wil. Maar het is goed om je best te doen of om je team te helpen zijn best te doen. Winnen of verliezen is slechts een bijprodukt als twee teams of personen ernaar streven hun uiterste best te doen. Wij moeten niet zo egoïstisch zijn dat het een ramp is als de grote „ik” niet wint.

Er bestaat op dit moment een wedijverende geest die de god van deze wereld (2 Kor. 4:4) en de sport is. Deze geest hangt de filosofie aan van „ik eerst”. Hij straalt een mentaliteit uit van slechtheid, vijandigheid, egoïsme en wedijver. Binnen korte tijd zal hij ergens worden opgesloten (Openb. 20:1-3) waar hij de activiteiten van de mens, inclusief de sport, niet langer kan beïnvloeden. En dan zal God het ons allemaal mogelijk maken een andere houding aan te nemen.

De Schepper heeft besloten „het hart van steen uit hun lichaam [te] verwijderen en hun een hart van vlees [te] geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden” (Ezech. 11:19-20). De mensheid zal een andere denkwijze en een goede, begrijpende houding kunnen aannemen.

En wanneer Jezus Christus over de wereld heerst, zullen alle volken naar Hem toe komen om de juiste levenswijze te leren. En wanneer zij Hem vragen stellen over sport, zullen zij adviezen krijgen die overeenkomen met wat je zojuist hebt gelezen. □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

met rijkdom, zij verkrijgen die gewoonlijk op een of twee van de volgende manieren: door volledig hun zinnen erop te zetten om rijkdom te verwerven, waarbij zij dit doel nastreven en daarbij al het andere uitsluiten, totdat, zonder dat zij het zich realiseren, geldbejag het najagen van een god wordt, dat de ziel vernietigt; of zij verwerven haar door oneerlijke middelen.

God zegent echter wel degenen die *eerst* Hem zoeken — niet altijd met grote rijkdom, maar op den duur altijd met materiële voorspoed die zij anders niet zouden hebben gehad. „Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid”, vermaande Jezus, „en dit alles [materiële voorspoed in onderdak, voedsel en kleding] zal u bovendien geschonken worden” (Matth. 6:33). Dat is Jezus' belofte.

God ziet graag dat het zijn dienstknechten voorspoedig gaat. Hij zegt dit door middel van David en Johannes. Hij corrigeert en kastijdt elke zoon die Hij liefheeft. Hij laat toe dat zijn ware kinderen veel lijden, dat zij in problemen en moeilijkheden verzeild raken, dat zij met beproevingen en testen geconfronteerd worden, opdat zij sterker worden.

Indien wij deze testen — hoe zwaar ze ook kunnen zijn — *doorstaan*, en indien wij *eerst* onze God, zijn gerechtigheid en zijn Koninkrijk zoeken, terwijl wij materiële belangen op de tweede plaats zetten, dan zal God op zijn tijd zijn kinderen altijd zegenen, ook in materieel opzicht!

„Maar wij roemen ook in de *verdrukkingen*, daar wij weten, dat de *verdrukking* volharding *uitwerkt*” (Rom. 5:3). Daarom brengt het het goede in en voor ons teweeg.

„Houdt het voor enkel *vreugde*, mijn broeders, *wanneer gij in velerlei verzoeking valt*, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding *uitwerkt*” (Jak. 1:2-3).

„Geliefden, laat de *vuurgloed*, die tot *beproeving dient*, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u” (1 Petr. 4:12-13).

Wanneer u zou moeten kiezen tussen het krijgen van goud ter waarde van honderdduizend gulden of een groot probleem om uw geloof te testen, wat zou u dan kiezen? Het goud? Indien u dat deed, zou u een verkeerde keuze doen.

God zegt, door middel van Petrus: „... opdat de echtheid van uw geloof, *kostbaarder* dan vergankelijk goud, dat [de echtheid van geloof] door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus” (1 Petr. 1:7).

Mozes verdroeg kwaad om de kinderen van God te leiden, waarbij hij liever dit verkoos dan de rijkdom van het paleis van de koning en tijdelijk van de zonde te genieten.

David onderging voortdurende kritiek en valse beschuldigingen, zijn vijanden probeerden hem herhaaldelijk van de troon te stoten en zijn beproevingen waren soms zo hevig dat het leek alsof God hem *nooit* te hulp zou komen. Toch hielp God hem altijd!

Deze beproevingen leren ons werkelijk *geduldig* te zijn, want het lijkt vaak een eeuwigheid te duren voordat God ons uiteindelijk bevrijdt. Hoe vaak heb ik dit persoonlijk ondervonden. Toch is God *altijd* tussenbeide gekomen *voordat het te laat was!*

God koos Paulus om een apostel van Christus te worden, en de Heer zei: „Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet ter wille van mijn naam” (Hand. 9:16). En Paulus schreef op latere leeftijd: „Wij doen onszelf in alles kennen als dienaren Gods: in veel dulden, in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden, in slagen, in gevangenschappen [de mensen zouden Paulus nu waarschijnlijk een oplichter, een chanteur, een bedrieger en een boef noemen], in oproeren, in moeiten, in nachten zonder slaap, in dagen zonder eten” (2 Kor. 6:4-5).

Paulus schetste meer van zijn problemen in 2 Korinthe 11:23-28.

Misschien is een gekozen dienaar van God genoodzaakt om meer beproevingen en testen te doorstaan dan andere christenen — maar elke christen zal vervolging ondervinden en hevige beproevingen, verdriet, problemen en testen van geloof ondergaan. Al onze lezers die christenen zijn zullen dit begrijpen. Laten

wij niet mopperen. Laten wij *GELOOF* hebben, en *geduldig* in ons geloof volharden.

Al deze problemen, moeilijkheden en beproevingen worden toegelaten om ons te testen, ons geloof en karakter te versterken en om ons op eeuwige vreugde in Gods Koninkrijk voor te bereiden. Paulus schreef: „Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden” (Rom. 8:18). □

LIJDEN

(Vervolg van pagina 15)

wereld, zijn volk misleiden en bedriegen. Dat is precies wat is gebeurd. De wereld is misleid. En de misleide theologen lijken maar niet te kunnen begrijpen waarom God al dit lijden door ongehoorzaamheid toelaat totdat wij leren dat onze manier van leven verkeerd is.

God laat dit toe om ons een les te leren. God laat het toe omdat wij het over onszelf hebben afgeroepen, omdat wij niet het karakter hebben ontwikkeld dat nodig is om zijn kinderen te worden, om te worden verheerlijkt, om het geschenk van het eeuwige leven in geluk, vrede en blijdschap te krijgen. Er is geen andere weg naar vrede.

De mens heeft dit alles over zichzelf afgeroepen, zonder zich te storen aan God! De mens heft zijn vuist tegen God op en zegt dat hij Hem niet zal gehoorzamen en zijn eigen weg zal gaan, de weg die de mens juist lijkt. Het is allemaal een kwestie van oorzaak en gevolg. Wij hebben al deze problemen gekregen door onze levenswijze, niet door God.

Maar God zal tonen of Hij kracht heeft. God zal de mens uiteindelijk door zijn goddelijke kracht verlossen van alle kwaad van de moderne samenleving, en Hij zal over de gehele wereld zijn Koninkrijk van vrede vestigen. □

FOTORECHTEN: Pagina 1: Hal Finch. Pagina 2: AP/Wideworld. Pagina's 4-7: Hal Finch, Nathan Faulkner, Warren Watson en G.A. Belluche Jr. Pagina 8: G.A. Belluche Jr. Pagina 10: John A. Halford. Pagina 17: Nathan Faulkner. Pagina 18: Warren Watson. Pagina 19: Youth/85.

Gebeden

(Vervolg van pagina 9)

terwijl wij beter weten, als onze geest gedachten koestert waarvan wij weten dat wij die niet zouden moeten hebben, dan kunnen wij niet automatisch tegelijkertijd in onwankelbaar geloof aan God vragen om een verzoek in te willigen.

De apostel Johannes bracht het als volgt onder woorden: „Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God” (1 Joh. 3:21). En ons hart zal ons niet veroordelen als wij doen wat juist is. „En ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor zijn aangezicht” (vers 22).

Wat betekent het om voortdurend in een houding van gebed te zijn? Het betekent niet dat wij elke seconde met God spreken. Zelfs Jezus deed dit niet. Maar Jezus was altijd in de juiste houding — zijn geweten was zuiver jegens God — en zo kon Hij rechtstreeks en spontaan met zijn hemelse Vader spreken. Zijn gedachten waren bezig met de dingen die boven zijn.

Het op ieder moment kunnen bidden en een volledige overgave aan God gaan hand in hand. Toen Jezus eens plotseling begon te bidden, zei Hij: „Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt. Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort” (Joh. 11:41-42).

Hoe wist Jezus dit? Waarom verhoorde God Hem altijd? Om de eenvoudige reden dat Jezus altijd de dingen die zijn Vader behaagden deed (Joh. 8:29).

Het willen bidden of het in „alle omstandigheden” in een houding van gebed willen zijn, is feitelijk een waardevolle stimulans om in alle dingen gehoorzaam te zijn.

Gebed voor anderen

Ons gebedsleven openbaart niet alleen aan God in hoeverre wij God bij ons leven willen betrekken en in hoeverre wij betrokken willen zijn bij de dingen waarmee Hij bezig is; maar gebed toont ook hoeveel belangstelling wij voor andere mensen hebben.

God wil in alle leden van zijn Gezin een spontane en algemene uiting van vriendelijke zorgzaamheid voor het welzijn van anderen zien. Dit is

de enige manier om vrede en harmonie te waarborgen. Het is de weg van geven. Juist de liefde voor onze naaste vormt de essentie van Gods wet (Lev. 19:18).

Wanneer u een goede relatie met God heeft, dan is een van de grootste gaven die u aan anderen kunt schenken, voor hen te bidden. God stelt het op prijs wanneer mensen voor elkaar bidden. God zal ongetwijfeld de gebeden horen van iemand die voor zijn eigen behoeften bidt. Maar de Bijbel laat er geen twijfel over bestaan dat God bijzonder graag de gebeden van iemand voor de behoeften van anderen hoort en beantwoordt.

De apostel Paulus zou de heiligen niet verzocht hebben „Bidt voor ons” (Hebr. 13:18), als het geen enkel verschil had uitgemaakt.

Als u een specifiek verzoek aan God hebt, hebt u er dan ooit aan gedacht ervoor te bidden dat hetzelfde verzoek voor iemand anders die het ook nodig heeft, wordt ingewilligd? Door aldus te handelen, keren wij ons van ons zelf af en richten wij ons op het welzijn van anderen. Dit is zeer aangenaam voor God.

In Jezus' voorbeeldgebed (gewoonlijk het „Onze Vader” genoemd) komen de woorden *ik*, *mij* of *mijn* niet éénmaal voor (Matth. 6:9-13). Door het hele gebed heen worden de woorden *wij*, *ons* en *onze* gebruikt, wat een onbaatzuchtige zorgzaamheid aangeeft.

God hoort graag gebed ten behoeve van anderen (Jes. 59:15-16). Door middel van Abrahams gebeden werd Abimelek vergeven (Gen. 20:17-18). En door middel van Jobs gebeden werden Jobs vrienden vergeven (Job 42:7-10). Johannes schreef dat men voor elkaar moet bidden om vergeven te kunnen worden (1 Joh. 5:16). De Bijbel vermeldt talrijke voorbeelden van mensen die voor elkaar bidden.

Voor wiens belangen hebt u onlangs gebeden?

In Jezus' vroege jeugd was er een vrouw, Anna, „dewelke niet week uit den tempel, met vasten en bidden, God [het woord *God* staat cursief om aan te geven dat het door vertalers werd toegevoegd] dienende nacht en dag” (Lukas 2:37; *Statenvert.*).

Wij kunnen er zeker van zijn dat het grootste gedeelte van dit bidden

en vasten niet voor Anna's eigen behoeften en wensen bestemd was. In dat gebied bevonden zich waarschijnlijk veel mensen die naar Anna gingen als zij een probleem hadden, omdat zij wisten dat God haar gebeden hoorde en verhoorde.

Koning Salomo vermeldde een essentieel principe met betrekking tot dit onderwerp: „Twee zijn beter dan één, omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen. Want, indien zij vallen, dan richt de ene de ander weer op; maar wee de éne, die valt zonder dat een metgezel hem opricht! Ook indien er twee nederliggen, zullen zij warm worden, maar hoe zal één alleen warm worden? Kan iemand er één overweldigen, twee zullen tegenover hem kunnen standhouden; en een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken” (Pred. 4:9-12).

U, die ziek bent, is er iemand die *samen* met u om genezing bidt? De instructie van Jakobus luidt: „Bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt” (Jak. 5:16). Het maakt verschil!

Verlies de moed niet

Eén van Jezus' gelijkenissen werd gegeven om ons te tonen dat wij volhardend in gebed moeten zijn, en dat wij „altijd moesten bidden en niet verslappen” (Lukas 18:1-8).

Bent u ooit „verslapt” omdat aan u en aan anderen gevraagd werd om voor iemand te bidden, die bijvoorbeeld ongeneeslijk ziek is, terwijl deze persoon toch sterft? Nam u onmiddellijk aan dat er iets mis was met uw gebeden en met de praktijk van uw geloof?

Misschien was dit het geval. Aan de andere kant hoeft dit niet altijd per definitie zo te zijn. Misschien waren uw gebeden zoals ze behoren te zijn. En misschien hebt u niet in geloof gewankeld. Maar misschien hebben anderen niet effectief gebeden. Hebt u daar ooit zo over gedacht?

Laten wij in elk geval de moed niet verliezen. Laten wij doorgaan. Effectief kunnen bidden komt niet van de ene op de andere dag. Wij moeten eraan werken. Maar het loont eeuwig de moeite, want door middel van gebed leren wij God kennen. En, wat net zo belangrijk is, God leert ons kennen. □